

POSTÁS DOLGOZÓ

Vita a fogászati ellátásról

A Magyar Posta Rt. Központi Üzemi Tanácsa június 6-i ülésén – fő napirendi pontként – szakmai írásos és szóbeli tájékoztató hangzott el a vezérigazgatóság fogászati ellátással kapcsolatos – tervezett – intézkedéseiről. Mint az köztudott talán, a posta és az egykori alapítók – a Matáv és az Antenna Hungária – „működtetésével” mintegy tucat fogorvosi rendelő található a fővárosban, illetve néhány megyeszékhelyen, a posta s az említett cégek dolgozóinak ingyenes fogászati ellátását biztosítja.

A Központi Üzemi Tanács ezen ülésén a megkapott szakmai tájékoztatót részletesen megvitatta és a következő állásfoglalást hozta.

Állásfoglalás

A Magyar Posta Rt. Központi Üzemi Tanácsa 1996. május 2-án hozott állásfoglalásának megfelelően napirendre tűzte a fogászati szolgáltatás ellátásának tárgyalását, amelyre 1996. június 6-i ülésén került sor.

Ezen ülésünkre külön meghívást kapott a Postások Szakszervezete, a Postások Független Érdekvédelmi Szövetsége, az Üzemegészségügyi Egyesülés igazgatója.

A témában a munkáltató képviselőitől kapott tájékoztatás alapján a KÜT részletesen megvitatta a kialakult helyzetet, különös tekintettel arra, hogy a Magyar Posta Rt. az ellátás támogatását, az érintett fogorvosok munkaszerződését 1996. július 1-jéig tervezte biztosítani, illetve fenntartani.

E részletes vita alapján a KÜT az alábbi állásfoglalást hozta:

– A KÜT tudatában van annak,

ve, hogy a posta előttük is ismert gazdasági helyzetét figyelembe véve elképzelhetőnek tartják, hogy ehhez bizonyos arányban a munkavállalók is járuljanak hozzá.

Emellett nem zárnak ki olyan megoldást sem, hogy a postás dolgozók alacsony jövedelmi helyzetére tekintettel más formájú támogatás biztosítása mellett legyen kedvezményessé téve a fogászati kezelésük.

– A KÜT a tárgyaláson elhangzottak és az előzőekben leírtak alapján a végleges döntésig kéri a Magyar Posta Rt. vezetését, hogy a változtatásra, illetve megszüntetésre tervezett időpontot hosszabbítsa meg 1996. augusztus 31-ig.

Ezen időszak alatt:

- a tárgyalások tovább folytatódjanak, melynek során konkrét, számszerű, akár területi összevetéseket lehet tenni a Posta Rt., illetve az Egyesülés által működtetett fogászat és az egyéni vállalkozó fogorvosok kezelési költségei között,
- megfontoltan át lehet tekinteni a munkáltatói és munkavállalói támogatások formáját, módját, lehetőségeit a fogászati ellátás fenntartása érdekében, vagy kiváltását más jellegű, a dolgozók jövedelmi helyzetéhez jobban igazodó jóléti, szociális támogatás bevezetésével úgy, hogy számukra a fogászati kezelés megfizethető legyen,
- a türelmi idő kérésének el-

fogadása esetén szakorvosok által megítélt módon (nagyértékű és nagy költségigényű beavatkozás kivételével) folytatódjon a fogászati kezelés, így annak esetleges megszüntetése, vagy más formában történő biztosítása nem éri sokkszerűen az érintett dolgozókat.

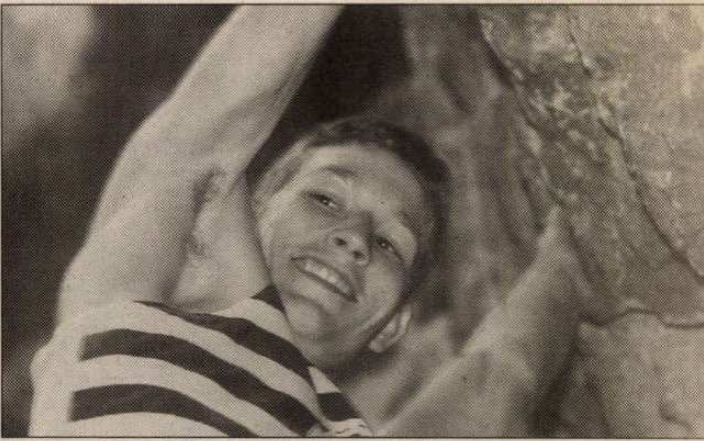
– Végezetül a KÜT reményét fejezi ki, hogy a tárgyalások során – akár rendkívüli KÜT-ülés összehívásával – mind a munkáltató, mind a munkavállalók számára kedvező megoldás születne legkésőbb 1996. július hó közepéig.

– A téma szakmai tárgyalását követően a KÜT és a munkáltató képviselője vita nélkül kifejtette álláspontját az ehhez kapcsolódó üzemi tanácsi jogosítvány gyakorlásának tartalmát illetően. Ennek alapján a KÜT igényli, hogy erről jogi szakértők bevonásával kezdődjenek egyeztető tárgyalások, melytől a munkáltató képviselője nem zárkózott el.

Budapest, 1996. június 6.
Kónya Lajos sk.
KÜT-elnök

Információink szerint a KÜT kérésének megfelelően döntés született a türelmi idő biztosításáról.

Lapunk értesülése szerint a tárgyalások tovább folytatódhatnak, melyek végkifejletéről következő számunkban számunkunk be.

Sziklamászás (Riportunk a 8. oldalon.)

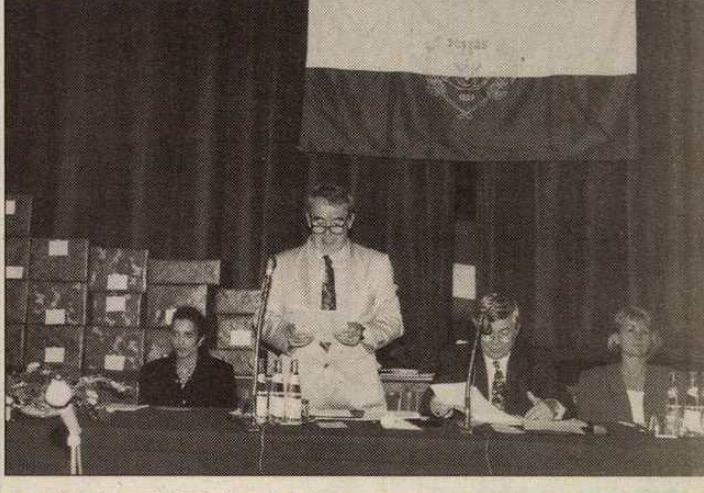
Nem a kupa a tét (Tudósításunk a 2. oldalon.)

Készül a gulyás Szilvásváradon (Képriportunk a 4. oldalon.)

Két keréken Európában (Cikkünk a 6. oldalon.)

A PSE közgyűléséről a 8. oldalon

Tanulmányúton a Német Postás Szakszervezetnél

A Német Postás Szakszervezet meghívására május 5–11. között tanulmányúton vettem részt a szakszervezet frankfurti központjában. Több kollégát már ismerősként üdvözölhettem, mert a Friedrich Ebert Alapítvány közvetítésével már többször jártam nálunk.

A kollégák büszkén mutatták Frankfurt hivatali városrészében lévő ötemeletes szakszervezeti székházukat, amelynek irodáit nemrég újították fel. Az épületben posta és nyomda is üzemel.

A székházban megbeszélést folytattam Sonja Marcóval, aki az Európai Közösség brüsszeli

központjában képviseli a Német Postás Szakszervezetet. A német kollégák álláspontja szerint az Európai Közösségen belüli integrációs törekvések, a közönség törvényalkotása – amely nemzetek feletti ugyan, de mégis jelentősen befolyásolja a tag-államok nemzeti törvényalkotá-

sát – szükségessé teszi a képviselőket fenntartását. Brüsszeli jelenlétüknek nyomatékot ad a posta, a távközlés világméretben megindult privatizációja, illetve a postáról és a távközlésről szóló korábbi törvények megváltoztatásának szándéka.

Németországban megkezdődött az új postatörvény előkészítése, amit várhatóan ez év végéig elfogadnak a törvényhozási körben. A szakszervezet aktívan részt vesz a törvény előkészítésében, hiszen a tagság elvárja érdekeinek érvényesítését. A brüsszeli képviselőket keresztül hozzájutnak a legfrissebb információkhoz, ezért időben fel tudnak lépni az érdekvédelemért. Előreláthatóan idén szeptemberben Sonja Marco és kollégái kétnapos konferenciát tartanak Budapesten ebben a témakörben.

A német kollégák osztják azt a véleményünket, hogy szorosabbra kell fűzni az egyes országok postás szakszervezetei közötti kapcsolatot, és ebben az IPTT-nek kell meghatározó szerepet játszani.

Tisztában vannak a kelet-európai országok hírközlési szakszervezeteinek gondjaival. Ismerik a távközlés területén alakult nemzetközi cégek tevékenységét is, akik egyre jelentősebb szerephez jutnak régiók távközlésében. A szakszervezet részéről ez a tény megköveteli, hogy nemzetközi területen is fellépjen az egységes szemlélet kialakítása és a nemzetközi jellegű keret-kollektív szerződések megkötése érdekében.

A második napon megismerkedhettem a szakszervezet szerkezeti felépítésével. A német struktúra megértéséhez fontos

(Folytatás a 3. oldalon.)

A Német Postás Szakszervezet 30 társaság munkavállalói részére biztosít érdekvédelmet

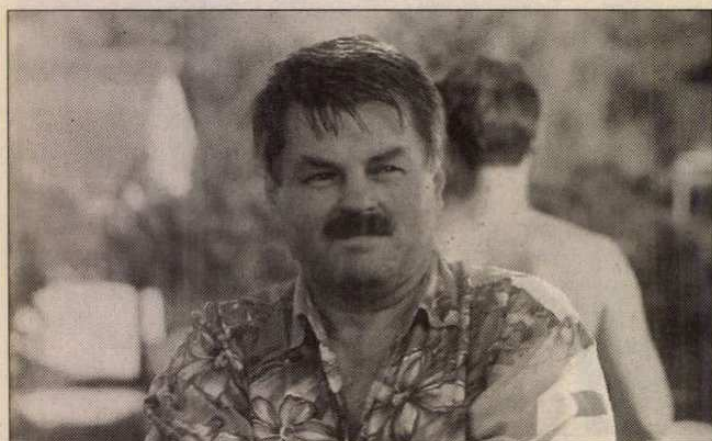
Telekom	Postbank	Post	DeTeBau	BAPT
BZT	DeTeMobil	DeTeSystem	BMPT	Postwohnungs-Baugesellschaften
DeTeCSM	DeTeMedien	E-Plus	EMS Kurierpost	Post-Spar- und Darlehensvereine
Postbank Data	DETECON	Deutsche PostConsult	DeTeATLAS	ISM
Bundesanstalt für Post und Telekommunikation	Mannesmann Mobilfunk	DeTeBerkom	PSG	Bundesdruckerei

Két nap Gárdonyban

Kaszala Sándor és Veégh Ádám írásai
Fotók: Nagy Anna

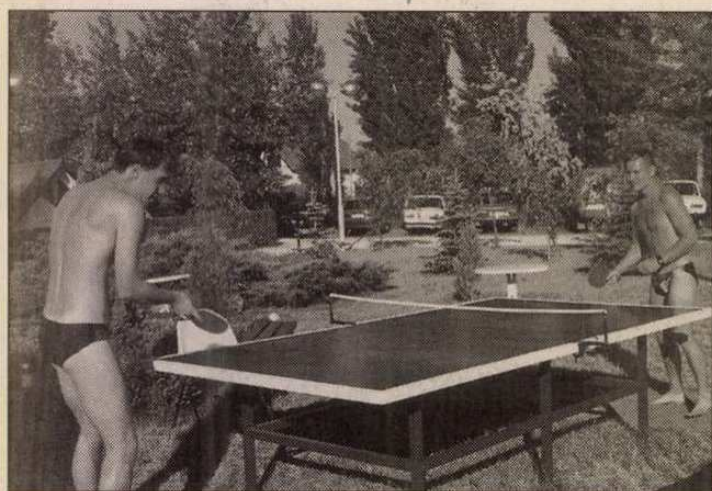
Öt óra harminc. – Most még minden lehetséges

Micheller Gyula gondnok

Készül az ebéd

Asztalitenisz a kánikulában

A jókedvű Kozák házaspár

Hajnali horgászverseny a tavon

Gárdony, Postáskemping, Pisztráng utca 17.
Telefon: 06/22-355-032.
Férőhely: 144 (36 faház).

Gondnok: Micheller Gyula.
Ez áll a Magyar Posta sajtó- és reklámozstálya által kiadott Halló 3200! című füzetben.

S mi van e közlés mögött?
Tulajdonképpen semmi különös.

„Csak” egy nagyszerűen karbantartott üdülő, egy munkáját kedves derűvel végző gondnok, szóval „semmi különös”.

Így aztán abban sem volt semmi különös, hogy a Hírlapüzletági Igazgatóság tszb-je által szervezett kétnapos buli igencsak jóra sikeredett, még akkor is, ha a szombati esze-lős kánikulát vasárnap hajnalra jókora zimankós, szeles idő követte. Egyébként ez főként a hajnali 4-kor kezdődő horgászverseny pecásainak jelentett némi gondot, de amikor a díjátadás következett, már nyoma sem volt a hajnali diderinek.

A Kozák László igazgató által átadott nyeremények – s a vándorkupa – pedig végképp fellelegítették az amúgy sem langyos hangulatot.

Így aztán Szigethy Kálmáné tszb-titkár és segítői – élen a Juhász házaspárral – hazatérve nyugodtan hajthatták a fejüket nyugovóra.

S gondolom, Kozák László sem bánta meg, hogy erre a kétnapos összejövetelre „némi” pénzt áldozott, s azt sem, hogy szombaton villámlátogatásra érkezvén szinte percek alatt visszafordult Budapestre a családjáért, s ezután az esti partin még táncolni sem restelt... Sőt vasárnap hajnalban – mint fényképünk is bizonyítja – árgus szemekkel leste a velencei-tavi halak bágyatag érdeklődését az üzlet-igazgatóság mindenre elszánt horgászainak csalijai iránt.

Hal és fogás azért volt, s állítólag szeptemberben újabb kísérlet következik. Így legyen!

Érdekvédelem az őszinteség talaján

Tszb-titkár a kompromisszumkészségről, a szemléletváltásról és a kikapcsolódás fontosságáról

A Posta Rt. Hírlapüzletági Igazgatósága 1995. január 1-jén alakult meg. Az év tavaszán a szakszervezeti választáson Szigethy Kálmánné kapta a tszb-titkári megbízatást. Már nem kezdő e függetlenített tisztségviselői posztján, hiszen korábban a HTI tszb-titkára volt. Az eltelt egy esztendő tapasztalatairól, az érdekvédelem lényegéről, aktualitásairól beszélgettünk.

– Ez az igazgatóság a Posta Rt. Vezérigazgatóság hírlap-ügyi osztályából, a budapesti postaigazgatóság hírlapkézbesítőiből és a HTI-ből verbuválódott – mondja. – A dolgozói létszám 1300. A legfontosabb feladat egy évvel ezelőtt az érdekvédelem kiépítése volt. Ez sikerült is, hiszen működőképese vagyunk, és elmondhatom, hogy nem döntenek nélkülünk a fontos kérdésekben. Kilencszáznegyven szakszervezeti tagunk van, a szerve-zettség 65 százalékos.

Jó kapcsolatot alakítottak ki a szakmai vezetéssel. Kozák László igazgató mindig kész a tárgyalásra, az esetleges konfliktushelyzetek megvitatására, hiszen a mai társadalmi-gazdasági körülmények között a tárgyaló feleknek kompromisszumkészséget kell mutatni, ha eredményre törek-szenek. Amelyik fél makacsul ragaszkodik bizonyos elképzelésekhez, az csak vesztésként állhat fel a tárgyalóasztaltól. A legutóbbi bérfejlesztés is a kompromisszumkészségen alapuló tárgyalássorozat eredménye, hiszen végül mindkét fél engedett.

A hírlapüzletági igazgatóság feladata az újság-előfizetés és -terjesztés. Itt nagy hangsúly van a bevételeken, hiszen minden piaciorientált, üzletcentrikus. Ezt a szemléletet kellett (kell) megértetni a dolgozókkal is, hiszen csak az az övük, amit megszereznek a piacból, amit megtermelnek. Az ügyfelek

megnyerése pedig a mai piaci viszonyok között nem is olyan könnyű feladat.

– A struktúraváltás lényegét kell megértetnünk a dolgozókkal, az üzletági szintű érdekeltiséget – szögezi le a tszb-titkár –, hiszen a kollégák régebben máshoz voltak szokva. Az átalás nem könnyű. A hírlapkézbesítők munkája sem merülhet már ki abban, hogy reggel bedobják a lapot a postaládába. Foglalkozni kell az előfizetőkkel, mert az ő érdekük is az, hogy több ügyfelünk legyen. A hírlapkézbesítők bérrendsze-re ezért teljesítménycentrikus.

Erre a szemléletre azonban még át kell hangolódni, nem megy egyik napról a másikra.

Szigethy Kálmánné jól ismeri a dolgozókat, hozzáértéssel kezeli a dolgozók gondjait. Úgy is mondhatjuk, hogy nyitott egyéniség. Azt vallja, hogy jó érdekvédelem csak az őszinteség talaján terem. Gyakran kérnek tőle tanácsot, az emberek elmondják félelmeiket is. Ez a bizalom jele, s egy szakszervezeti tisztségviselőnek ez mindennél többet ér.

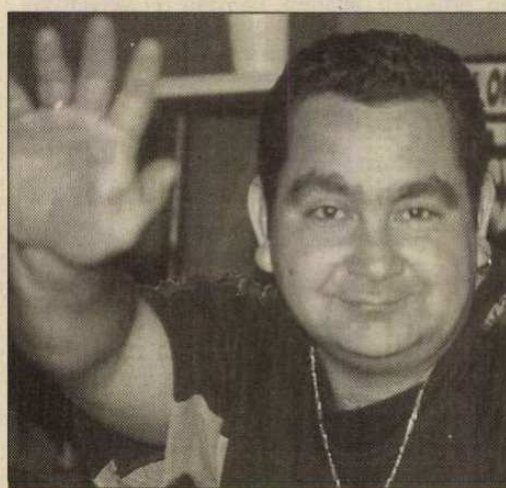
Munkatársaival megtalálták a módját annak, hogy a telephelyeken, a kerületi ügyfélszolgálati irodákon, a szakmai osztályokon dolgozókkal is jó kapcsolatban legyenek, eljussanak hozzájuk a fontosabb szakszervezeti információk. Persze a négy tszb-titkár – Krénitz József, Juhász Istvánné, Tóth At-

tiláné és Szurcsik Józsefné – kiemelkedő munkája nélkül nehéz lenne kommunikálni a tagokkal, eredményes információcserét biztosítani. Havonta egyszer-kétszer, az eseményektől függően üléseznek, ahol megbeszélik a szakmai anyagokat, az elnökségi ülések témáit. Nem az értekezletek számát, hanem annak hatékonyságát tartják fontosnak. Az igazgatóság vezetői is méltányolják a szakszervezetet, mert tudják, hogy ha a munkahelyen jól érzi magát a dolgozó, a gondokat is jobban megérti és elviseli. Az érdekvédelem mindig formálta, fejlesztette a közösséget.

– Most itt a nyár, az üdülési szezon. Milyen lehetőségei vannak a hírlapüzletági igazgatóság dolgozóinak a nyaralásra?

– Mi az üdültetést fontos szakszervezeti munkának tekintjük. Az üzemi tanáccsal együtt szervezzük az üdültetést. A lehetőségekről időben értesítjük a dolgozókat, és külön bizottság dönt a beutalók elosztásában. Szerencsére sok üdülő közül választhatnak munkatársaink. Csak néhányat említek: Balatonlelle, Boglár, Balatonalmádi, Hajdúszoboszló, Debrecen, Szántód, Balatonfüred, Siófok Fürdőtelep. Bérleményeink is vannak, például Mátrafüreden. Zánkán is kaptunk üdülési lehetőséget. Ott május 30-tól szeptember 14-ig pihenhetnek a családok. A gárdonyi kemping is népszerű dolgozóink körében. Konfliktusokkal, stresszhelyzetekkel teli világunkban nagyon fontos a kikapcsolódás. Nálunk a szakszervezeti munkában ezért van rangos helye az üdültetésnek.

Kaszala Sándor

Feri, a diszkókirály

Aki már hajnalban mosogatott

Díjkiosztás kicsiknek és nagyoknak

Tanulmányúton a Német Postás Szakszervezetnél

(Folytatás az 1. oldalról.)

tudni, hogy az ottani üzemi tanácsok rendkívül nagy hagyományokkal rendelkeznek, már évtizedek óta működnek, és fontos szerepet töltenek be az érdekvé-nyesítés láncolatában. A szakszervezet alapszervezeti titkárai, illetve a bizalmiak csak az üzemi tanácsban betöltött funkcióik alapján lehetnek függetlenített tisztségviselők. Az üzemi tanács tagjai és elnöke általában a szakszervezet jelöltjeiből kerülnek ki. Az üzemi tanácsok igénybe veszik a szakszervezet szakértői apparátusát és az oktatási, továbbképzési programjaikat együtt szervezik és bonyolítják.

Követve az Európában végbenő privatizációs folyamatokat, a német postát, amely közszolgálati intézmény volt, kettéosztották postára és távközlésre. Részvénytársasági formában működik tovább, követve a postabankot, amely már korábban is önálló részvénytársaságként műkö-

dött. Ezután a német posta is átalakult szervezetileg és három üzletágot hoztak létre: csomag, levél és ablak (schalter). E három üzletág kialakításával csökkent a korábbi postaigazgatóságok szerepe, illetve a három üzletág feladatainak megfelelően területi gócpontokat alakítottak ki. (33 csomag- és 83 levélfeldolgozó gócpont.) Ezek a korábbi postaigazgatóságok földrajzi határaitól jelentős mértékben eltérnek. Jellegében hasonló változások történtek a távközlés területén is.

Megismerkedtem a szakszervezet reklámtevékenységével. Rendszeresen igénybe vesznek profi tanácsadó cégeket, akik egyben segítséget adnak a reklámanyagok összeállításához is. A német kollégák nagyobb hangsúlyt fektetnek a klasszikus érdekvédelmi feladatokra (munkakörülmények, bér, jogsegélyszolgálat), kevesebbet az üdülési, utazási lehetőségekre, a kedvezményes fogyasztási cikkek

beszerzési lehetőségeire. A Német Postás Szakszervezet tagja a 16 tagszervezetből alakult, 10,7 millió taglétszámú DGB-nek és 478 900 fős létszámával Németország harmadik-negyedik legnagyobb szakszervezete.

Martin Seiler, a postaosztály vezetője megismertetett a három üzletág szervezeti felépítésével. Elmondta, hogy az átalakítás költsége milliárdokba mérhető. Ellátogattunk egy csomagfeldolgozó központba is, ahol az üzemi tanács elnöke az éppen lezárult választás eredményeinek ismertetése után bemutatta a korszerű üzemet. Németországban a csomagforgalom közel 80 százaléka közöttön bonyolódik. Kamionok szállítják a csomagokat a feldolgozóközpontokba.

Látogatást tettem a frankfurti területi szakszervezeti bizottságnál is. Karlheinz Hauser titkár a szervezeti átalakítással járó gondokról beszélt.

Berta Gyula

Váratlan(?) látogatás

Talán ha bottal fenyegetnének, akkor sem tudnám megmondani, hogy az utóbbi 3-4 évben hányszor autóztam át úgy Kiskunfélegyházán, hogy hazafelé jövet feltétlenül megállok és felkeresem a város postahivatalát. Hogy ez miért nem történt meg, arra sokféle magyarázat létezne, de végül is, azt hiszem, főleg az ezeket részletezni. Most viszont megálltunk, s fotós kolléganőmmel felbandukoltunk az emeleti irodákba, ahol megjelenésünk finoman fogalmazva is alapos meglepetést okozott.

No nem azért, mintha rablónak néztek volna minket, hanem azért, mert váltig bizonygattuk: mi jeleztük látogatásunkat, telefonon is beszéltünk; a hivatal dolgozói pedig szelíd esküvel bizonygatták: velük ugyan nem. Jó idő eltelt, mire kiderült, én valóban beszéltem egy kedves hangú kolléganővel, csak hogy az nem Kiskunfélegyháza 1, hanem Kerekegyháza postájának hívószáma, s a Halló 3200! című kiadványban egy sorral Félegyháza fölött szerepel.

Igy aztán teljesen egyértelmű, hogy a meglepetést az én hibám, elnézésem okozta, pedig akkor még 25 fokot mutatott a hőmérő, s nem a június közepi 35-40 fokot. Úristen, akkor hova „tévedtünk” volna? S ha már az elnézésnél tartunk: elnézést kérünk a minket hiába váró kerekegyházi posta vezetőjétől, ígérve, ha legközelebb Mátészalkára készülünk, „útközben” hozzájuk is bizton bekopogunk...

S akkor Kiskunfélegyháza. Bicskeiné Csányi Mária hivatalvezető.

Bicskeiné Csányi Mária

– Miről szeretne kérdezni? Egy biztos, amire tudok, szívesen válaszlok.

– Igérem, semmi furcsát nem fogok kérdezni, például azt sem, hány forint van most a pénztárcájában...

– Hó végén illet ne is kérdezen.

– De azt ugye megkérdezhetem, hogy ha már a pénzről esett szó, érdemes hivatalvezetőnek lenni?

– Érdekes módon a minősíté-

sünkhöz képest mi egy rosszul fizetett hivatal vagyunk. S hogy ez így van, szerintem senki sem hibáztatható. Egyszerűen arról van szó, hogy nálunk igen sok fiatal dolgozik, s ha elmegy egy kolléga nyugdíjba, a bére nem marad nálunk. A létszám marad, a bér viszont nem.

– Számomra ez meglehetősen furcsának tűnik...

– Lehet, hogy furcsa, de az elmúlt évben az igazgatóság felmerte, hogy egy dolgozóra hány normaperc jut, s mi ebben jól álltunk. Az igazgató asszony ezt úgy értékelte, hogy ha másként nem, akkor apródként fokozatosan több fizetést kapunk majd.

– Azaz felhozzák Önöket arra a szintre, amelyet megérdemelnek...

– Így van, s míg az átlag 19,5 százalékos emelést kapott, mi 21 százalékos. De még ez sem jelenti azt, hogy mi jól fizetettek lennénk, mert tudok olyan hivatalt, ahol 24 ezer forinttal vesznek fel dolgozókat, én pedig 18 ezerrel fizikai dolgozót, s 20 ezer forinttal a szellemi állományba tartozó kollégát.

– Ön Szabó Sándornét „váltotta” a múlt év szeptemberében, s nagyon kíváncsi volnék arra, hogy mit változtatott, vagy mit akar változtatni, mint helyettesből vezetővé előrelépett főnökaszonny?

– Először is rádöbbenem, hogy most maradtam egyedül, mert amíg helyettes voltam, volt még egy lépcsőfok, amit megléphettem. Ez most már nincs, de amit feltétlen megtartok, az Szabóné lelkiismeretessége és következetessége. Én nagyobb önállóságot várok el osztályvezetőimtől. Pontosan fogalmazva azt, hogy a „nem”-et is fel kell vállalniuk.

– Feltételezem, hogy itt arra gondol, hogy a népszerűlen döntések ne csak az ön hátán csattanjanak.

– Jól gondolja, s erre nagyon sok „apró” példát mondhatnék.

– Mondjon egyet...

– Nyári szabadságolás...

– Köszönöm, de ez nekem bőven elég...

– És akkor még van a várható leépítés, ami nem úgy történik, hogy én hupp leépítek, elbocsátok embereket...

– Sajnos, ezt önnek kell vállalnia...

– Valóban nekem, de én erre azt mondom, hogy szedjük össze magunkat. Dolgozzunk pontosabban, legyünk még udvariasabbak.

– Meddig fogja ezt mondani?

– 1974 óta dolgozom a posta kötelékében, s azt hiszem, nyugdíjazásomig ez lesz az életem... Nekem ez csodálatszerű munkának tűnik... De azért azt nehezen viselem el, hogy nap mint nap változnak különféle dolgok, s ami tegnap volt, holnapra nem biztos, hogy úgy van...

Horváth Tiborné kszb-titkár.

– Ön hány ember gondját, baját hordja a vállán?

– Én inkább a szervezetséget mondanám, s ez 65-70 százalék között mozog. Sajnos. Ennek a viszonylag alacsony számnak egyik oka a szerződések dolgozó helyzete, de ez a százalék biztosan emelkedni fog, ha véglegesítik őket. Azzal együtt, hogy tölem mindig azt kérdezik, hogy mit ad a szakszervezet.

– S tud válaszolni erre a csöppet sem egyszerű kérdésre?

– Tudok, de sajnos a mostani

Horváth Tiborné

viszonyok között ez nem elég. Az, hogy mi tudunk segítyt adni – betegségi, szülési, nyugdíjsegély –, de ez nem minden, mert nagyon behatárolt a keret. Ezért aztán olyannal is próbálkozunk – s ez működik is –, hogy például tisztítógépet vásároltunk, s ez tagjaink részére bármikor kölcsönözhető.

– Kölcsönözzön a szakszervezettől? Elég jól hangzik...

– Vérnyomásmérőnk is van.

– Tartok tőle, hogy erre lassan nagyobb szükség lesz, mint a tisztítógépre...

– Kirándulásokat is szervezünk, de ez még mindig nem elég. A mi ünnepi ajándékaink is inkább csak gesztus értékűek.

– Ha belegondolok, ez sem semmi... De az sem – ha információim nem tévesek –, hogy az igazgatóság üdülési feltételei jóval kedvezőbbek, mint a szakszervezet által nyújtottak. S itt most újfent pénzről beszéllek.

– Így igaz, s ezért próbál a tszbnk önellátás üdülést szervezni, s erre igen nagy az érdeklődés.

– Ennek viszont az a hátránya, hogy a postás nódolgozó üdülés címén talán még többet gürizik, mint ha otthon, a megszokott környezetében tenné ezt.

– Sajnos ez az ellentmondás reális gond...

– Végezetül: fegy a szakszervezet?

– Nem jellemző. Az én körzetemben egyedül Kiskunmajsa fordult elő tömeges kilépés, amit nagyon sajnálók...

– VEÉGH ÁDÁM –

Postás Szakszervezet Önszegélyező Alapítványa Szervezeti és működési szabályzata

Az alapító okiratban meghatározott felhatalmazás alapján, az alapítvány zavartalan működése érdekében az alapítvány kuratóriuma az alábbi szervezeti és működési szabályzatot alkotja.

Ezen szabályzat az alapítvány működésében részt vevőkre, a csatlakozókra és a támogatások élvezőire egyaránt kötelező.

Az alapítvány neve: Postás Szakszervezet Önszegélyező Alapítványa

Székhelye: Budapest XIV. ker., Cházár András u. 13. Postacím: 1406 Budapest Pf. 14.

Hivatalos bélyegzője: Körbélyegző az alábbi körbefutó szöveggel: „P. Sz. Önszegélyező Alapítványa.”

I. Értelmező rendelkezések

1. **Elhalálozás:** természetes halál, betegség vagy idős kor miatt.

2. **Baleseti halál:** a károsult akaratán kívül fellépő, erőszakos vagy egyéb külső behatás következtében beálló halál.

3. **Gyermekezés:** a támogatási összeg gyermekeként és tagonként jár, ideértve a halva született gyermeket is. Vetelés esetén a támogatás nem jár.

4. **Kutyaharapás:** munkáltatói és orvosi igazolással igazolt, kutyától eredő sérülés.

5. **Nyugdíjazás:** öregségi vagy rokkantsági nyugdíjba vonulás. Nyugdíjazás esetén a munkaviszony megszűnését kell az esemény bekövetkezésének tekinteni.

6. **30 napon túli táppénzes állomány:** az alapszervezet csatlakozását követően kezdődött egyszeri, 30 napot meghaladó folyamatos táppénzes állomány (ideértve a betegszabadságot is, függetlenül a 30 napot meghaladó tartamától. Egy naptári évben csak egyszer igényelhető. A naptári év változása nem minősül megszakadásnak.

7. **Minimumbér:** a munkáltatónál érvényes mindenkor legalacsonyabb teljes munkaidős bér.

8. **Elévülés:** az igényérvényesítés 90 nap valamennyi támogatási formára. A 90 napot az esemény bekövetkezésétől kell számítani, ezt követően az igény elévül.

Kizáró okok:

– az igénylő, illetve a tag önkézsége vagy szándékossága, illetve ezek kísérlete halál, baleseti halál, kutyaharapás és 30 napot meghaladó táppénz esetén

– drogos vagy alkoholos állapotban bekövetkező esemény baleseti halál, kutyaharapás és 30 napot meghaladó táppénz esetén. Nem érvényesül ez a kizáró ok baleseti halál, és 30 napot meghaladó táppénz esetén, ha a károsult a baleset, kár bekövetkeztében vétlen volt

– nyugdíjba vonulási támogatás esetén az egy évnél rövidebb (PDSZ), illetve postás szakszervezetbeli folyamatos szakszervezeti tagság.

II. Kifizetési összegek

Jogcímeik: összeg
1. Tag elhalálozása: 10 000 forint
2. Tag baleseti halála: 100 000 forint
3. Tag gyermek születése: 4 000 forint
4. Kutyaharapás munkavégzés közben: 1 000 forint

5. Tag nyugdíjazása: 5 000 forint
6. Tag 30 napon túli folyamatos táppénzes állománya: 3 000 forint

A jogcímek egymásra épülnek, vagyis több jogcím együttes, vagy egymást követő megvalósulása esetén a fenti egyszeri összegek minden jogcím után járnak.

III. A kifizetések ügyvitele

Kifizetés csak az alapítvány bírósági jegyzése után és az alapszervezet csatlakozása után bekövetkezett esemény alapján történhet. A csatlakozás időpontja az alapítványi hozzájárulás befizetését (feladását) követő naptári nap.

A szakszervezeti tag a juttatásokra a szakszervezeti tagdíj levonására adott megbízás időpontját követő 30. naptól jogosult.

A csatlakozó szervezetek a hozzájárulásukat havonta előre – előző havi tagdíjbe-

vételük alapján – legkésőbb minden hó 15. napjáig kötelesek befizetni, átutalni az alapítvány számára. Ezen határidő elmulasztása esetén a befizetés beérkezéséig a kifizetés szünetel.

A csatlakozó szervezetek a havi minimális 1 százalékos tagdíj 10 százaléka-nak megfelelő tagdíjfizetést a munkáltató által készített kimutatással havonta igazolni kötelesek az alapítványi iroda felé (2. sz. minta). Az alapítványi iroda a kifizetéseket az igazolás beérkezéig felfüggeszti.

Az alapszervezetek a nyugdíjasaiktól, gyeden, gyesen lévőktől, jogfenntartóktól írásbeli nyilatkozatot szereznek be arról, hogy vállalják-e a mindenkori munkáltatói minimumbér, vagy ha az magasabb, akkor a bruttó keresetük szerinti 1 százalékos tagdíj fizetését. (4. sz. minta)

Ezen szakszervezeti tagok részére alapítványi támogatás a nyilatkozat szerinti tagdíjfizetés után 30 nappal bekövetkezett eseményekre nyújtható legkorábban, kivéve, ha az aktív tagokra érvényes tagdíj-fizetésük folyamatos.

A nyilatkozat egyik példányát az alapszervezetek az alapítványi irodának soron kívül megküldik, egy-egy másolat példány az alapszervezetnél, illetve a szakszervezeti tagnál marad.

Az alapító okirat 7. pontja alapján támogatásban részesíthető tagok hozzájárulásának összegéről a kimutatást az alapszervezetek a területi szervezeteken keresztül az alapítványi irodának megküldik.

Az igényérvényesítés rendje:

A támogatásra jogosultak:

1. Elhalálozás, baleseti halál esetén – az elhunyt temettetéséről gondoskodó természetes személy

2. Gyermekek születése esetén – a szülő(k)

3. Kutyaharapás munkavégzés közben – a sérült

4. Nyugdíjazás – az öregségi vagy rokkantsági nyugdíjba vonuló

5. 30 napon túli táppénzes állománya – a táppénzben részesülő

A támogatások nyújtásához szükséges igazolások:

1. Elhalálozás – halotti anyakönyvi kivonat és az igénylő nevére kiállított temetési számla

2. Baleseti halál esetén – halotti anyakönyvi kivonat és az igénylő nevére kiállított temetési számla, továbbá orvosi, illetve rendőrségi igazolás a baleset körülményeiről.

3. Gyermekek születése esetén – születési, illetve halva születés esetén a halotti anyakönyvi kivonat.

4. Kutyaharapás munkavégzés közben – munkáltatói és orvosi igazolás az elszenvedett sérülésről.

5. Nyugdíjazás – munkáltatói irat a munkaviszony öregségi nyugdíjazás, vagy rokkantság miatti megszüntetéséről, vagy a munkáltató ilyen értelmű nyilatkozata.

6. 30 napon túli táppénzes állomány – munkáltatói tb-kifizetőhely igazolása vagy orvosi igazolás

VI. A pénzügyi ellenőrző szervezet

Az alapító okiratban meghatározott sorrendben a kuratóriumi tagok területei évente 1-1-1 összesen 3 fő pénzügyi szakembert jelölnek ki az alapítvány működésének pénzügyi ellenőrzésére.

A következő évben a következő 3 terület jelöl ki 1-1 főt az ily módon 3 fős ellenőrző bizottságba és így évente folyamatosan cserélődve valósul meg a pénzügyi ellenőrzés.

A pénzügyi ellenőrzés keretében az alapítvány tevékenységének indokoltságát és szabályszerűségét is ellenőrizni kell.

Budapest, 1995. november

Minták jegyzéke:

1. sz. minta Kérőlap

2. sz. minta Csatlakozási nyilatkozat

3. sz. minta Szakszervezetitagnál-levonás igazolása

4. sz. minta Nyilatkozat nyugdíjasok, gyesen, gyeden lévőkről

Megjegyzés: az időközi változások dőlő betűvel találhatók.

Megszálltuk Szilvásvárado

Nagy Anna és Veégh Ádám riportja

A posta ügynöki vállalkozása

Útban a szilvásváradai kisvasút felé

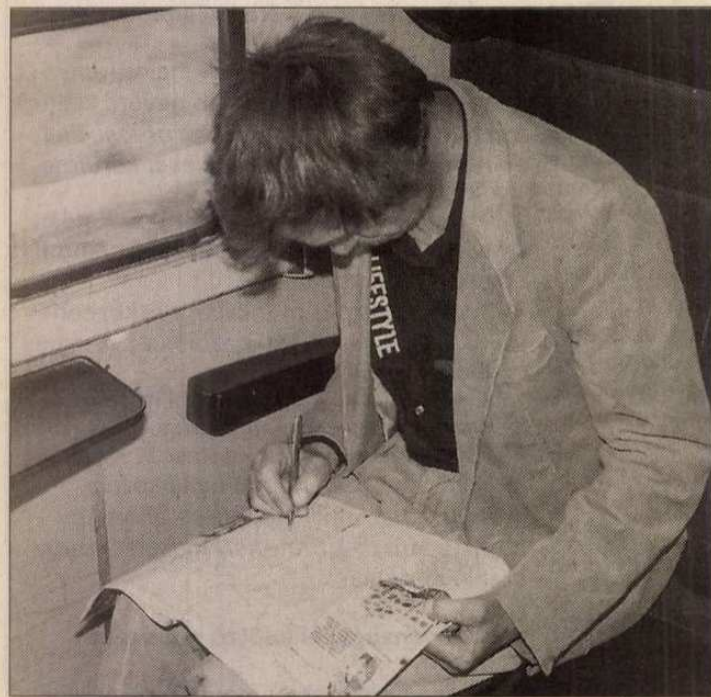
Egész napos kirándulást szervezett május 8-án a Postaszállítási Igazgatóság szakszervezeti bizottsága Szilvásváradra. A több mint 400 dolgozó kúlvonattal érkezett a festői – és nem véletlenül népszerű – kirándulóhelyre, s késő délutánig kötetlenül szórakozott vérmérséklete, igénye szerint. Ami a kirándulás alighanem fő és fix pontját jelentette, az az árnyas fák alatt bográcsban főzött kétféle gulyásleves volt, melyből annyi sem maradt, hogy az ég madárkái csipegethessenek a maradékból. S ez még véletlenül sem azért történt, mert ezek a bizonyos madárkák ez idáig elfelejtették kitölteni a szakszervezetbe való belépési szándéknyilatkozatukat...

Korán volt az ébresztő?

Beleöntöm és megkavarom...

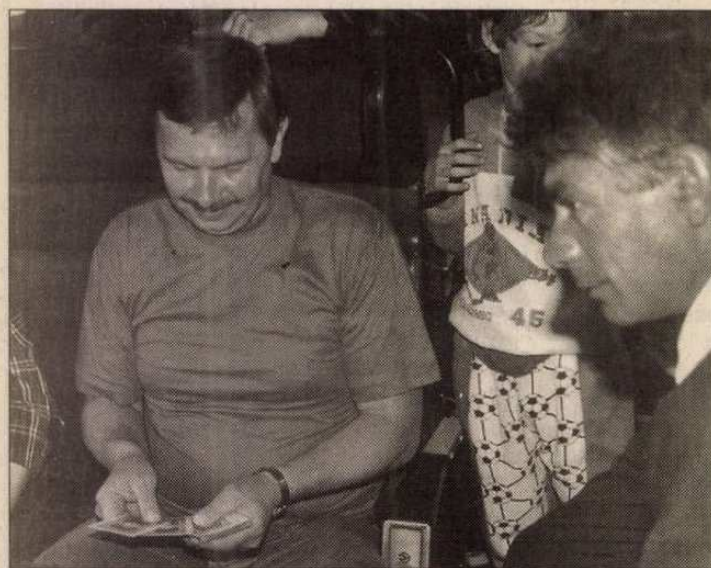
Van, aki rejtvényt fejt...

aztán nyújtom a tányérom...

Jóízűen megeszem...

Van, aki zsugázik

s iszom rá egy hideg sört

A postáról szóló 1992. évi XLV. törvény – egyebek mellett – kimondja, hogy a postai alapszolgáltatások ellátását a 600 főnél nagyobb lakosságú településeken állandó postai szolgáltatóhelyeken teljesíteni, biztosítani kell. E törvény 8. §-a alapján a posta az általa végzett szolgáltatás teljesítéséhez közreműködőt – postaügynököt, postamestert – „vehet igénybe”, állíthat munkába.

A postaügynökség a postai alapszolgáltatások lehetőségét biztosítja, míg a postamesterség ennél szélesebb körű ellátásra jogosult. Amíg az előző szakirányítási és elszámolási szempontból a kijelölt ellenőrző posta munkahelyeként üzemel, addig a postamesterség – hasonlóképpen a kis forgalmú postákhoz – önálló számadást készít és az adott igazgatóság felügyelete alatt működik.

A Budapest-vidéki Posta Igazgatóságnak négy – Pest, Fejér, Komárom-Esztergom, Nógrád – megye jelenti a működési szolgáltatási területét. „Első fecskeként” Telkiben, majd valamivel később Székesfehérvár külső településrészén, Börgöndön került a posta ügynöki vállalkozásba. Igaz, Telkinek korábban nem volt postája sem.

E feladat ellátására, éppen egy évvel ezelőtt, szakértői team alakult a BUVI-nál, mely testület vezetője Onódiné Szekeres Antónia.

Ismert tény, hogy a kicsiny települések kispostáinak a fenntartása-működtetése a leggazdaságosabb, egyértelműen veszteséges. Nos, a postamesterségek, ügynökségek létesítésének feladatára hivatott a team, amely igen sokféle feladatot lát el. A már említett két postaügynökség – Telki, Börgönd – indulását követően, vezérigazgatósági javaslatra, öt kicsiny posta „startja” jelentette a vállalkozásba adások első igazi hullámát.

Mely településekről van szó?
– Balinka, Vértistolna, Sámsonháza, Szabadhidvég – Pélpusztá, Lórév.

Eredményes volt a pályázati felhívás?

– Előljáróban hadd jegyezzem meg: a postamesterségek, ügynökségek létesítésével kapcsolatos tudnivalókról, pályázati feltételekről tájékoztatást, segítő ismertető anyagot tettünk közzé... Elmondhatom; egyelőre óvatosságot tartózkodás, mérsékelt pályázói érdeklődés a jellemző. Balinka, illetve Vértistolna postamesterséggé, míg Lórév postaügynökséggé működik ezután. Sámsonháza nem érkezett pályázat, itt – a forgalomhoz igazodva – csökkentett óraszámúmal, nyitva tartással végül is megmaradt a postahely. Nem így az alig kéttucatnyi házat

Jandó István

Véradás és szűrővizsgálat a Krisztina körúton

A Magyar Posta Rt. vezérigazgatóságán mintegy 6 éve nem szerveztek önkéntes véradást. A Postás Szakszervezet vezérigazgatósági, és a Budapest 114-es posta szb-je a Matáv Rt. vezérigazgatósági szb-jével közösen úgy döntött, hogy megszervezik a munkahelyi önkéntes véradást. Az ötletet az adta, hogy az egyik kollégánk rokonának kellett vér, és tudomásunkra jutott, hogy a vérellátó készletei sok esetben az igény szint alatt vannak.

A szerény, összességében 60-80 fős előzetes jelentkezéssel szemben 179 fő jelent meg a véradáson. Közülük 165-üktől tudták a vért levenni. (Az MP Rt.-től 55-en, a Matáv-tól 69-en, a Bp. 114. postától 65-en jöttek.)

*

Szűrővizsgálat az egészségért.

A közösen szervezett véradás sikere adta az ötletet, hogy a három szb a munkavállalók egészségét, illetve a komolyabb problémák megelőzése érdekében a csonttritkulást feltáráó szűrővizsgálatot is hasonló módon szervezzék meg. Úgy gondolták, hogy erre szerényebb lesz a jelentkezés, hiszen ez a vizsgálat 1500 forintba kerül. A három napra tervezett vizsgálatot a jelentkezők száma miatt egyhetesre kellett meghosszabbítani.

Sajnálatos módon azonban arról szólni, hogy amíg a Matáv a vizsgálat költségeit a munkavállalóktól átvállalta, addig a posta gazdasági nehézségeire hivatkozva ezt nem tudta vállalni. Már csak emlékeinkben él, hogy volt idő, mikor a szociális és jóléti terv egészségügyre fordítható összegének felhasználása azért maradt a tervezett alatt, mert kevés szűrővizsgálatot szerveztünk. Felvetődik bennem a kérdés, hogy a gazdasági gondok ellenére nem lenne-e olcsóbb a szűrő, szűrőseket támogatni, mint később a betegápolmányok költségeit viselni? Csak reménykedni tudok abban, hogy a posta vezetői is feltezik ezt a kérdést és az üzemi tanácsal közösen ilyen célokra is elkülönítenek forrásokat.

– Konrád –

Vidéki körkép

Új tszb-titkárt választottak Ózdon

– Nekem minden postai és szakszervezeti munka kedves kötelesség, sikerélmény – mondja az ózdi Miklovics Mihályné született Antal Köz Magdolna, aki a volt Csehszlovákia területén, Kövecsesen született. Édesanyja: felvidéki lány, édesapja: kertész volt.

A postai pályafutását 1953-ban kezdte Ózd 1-es postahivatalnál. Ennél a hivatalnál 42 évig volt tényleges dolgozó. Volt a felvételi munkahely vezetője. Ezen a munkahelyen megismerkedett a várossal kapcsolatos elvárásokkal, meg nem hallgatott javaslatokkal. De nemcsak ő ismerte a város lakóit, hanem – mint a szociális problémákra érzékeny szakszervezeti aktivista – szükség esetén javasolt is – ha lehetséges volt – az ügyfelek által észlelt sérelmek orvoslására. E munkahelyen végzett tevékenysége kapcsán szinte személyes kapcsolat alakult ki a postai szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek és közötté. Ez – elmondása szerint – részére sikerélménynek számított és – küldetösszerűen – ellátta, minden különös koncepció nélkül, az akkor még csak kibontakozásban lévő közösségek számára.

Képzetségének továbbfejlesztése érdekében a tisztá tanfolyamot – levelező hallgatóként – Budapesten elvégezte. Ózd 1. számú postahivatalnál 15 évig volt főpénztáros. A napi számadása csaknem minden nap egyező volt, és ez számára külön sikerélménynek számított.

De ezt a sikerélményt tetőzte az, hogy lánya már gyermekkorában ismerte a pénztár számadását, amit gyermekfejjel „nagy papírnak” emlegetett. Lányából postás lett, és jelenleg Ózd 1. számú helyi ellenőrként tevékenykedik.

Minden túlzás nélkül elmondhatjuk – ami most ritkaság –, hogy Miklovicsné a szó legnemesebb értelmében „örömpostás” volt.

1953-tól, postai munkaviszonya kezdetétől szakszervezeti tag. 1967-ben Ózd 1. számú postahivatal szb-jénél mint megválasztott szb-titkár volt szakszervezeti tisztségviselő. Két tszb-titkárral: Kiss József-nél és Sztahura Lászlónál dolgozott együtt. Későbbiekben is, mint körzeti szb-titkár igen jó kapcsolatuk volt és

minden segítséget megkapott. Ugy érezte, hogy kölcsönös a megbecsülés, mert a jó szakszervezeti munka – véleménye szerint – csapatmunka. Körzeti szb-titkársága idején 12 bizalmival dolgozott. Egy-egy bizalmihoz 4-5 kishivatal tartozott. Így az egész körzettel tudott kommunikálni. A szakszervezeti munkát – hasonlóan a póstás szakmai munkához – örömmel végezte és sikerélménynek minősítette.

Egy akarattal

(Fotó: Nagy Anna)

1980-ban bekerült a Postások Szakszervezetének központi vezetőségébe. Szakszervezeti munkáját több kiváló dolgozó oklevéllel, a „Szakszervezeti Munkáért” ezüst fokozatával, bel- és külföldi jutalomdíjakkal értékeltek.

Magánéletének legnagyobb fájdalma: férjének elhunyt. Ezt a súlyos lelki traumát nagy önfegyelmel – lelki egyensúlyának visszaállítása érdekében – igyekszik pszichikailag önmagában feldolgozni. Ebben nagy szerepet játszik két unokájának szeretetteljes ragaszkodása. Egyébként nagy hobbija az olvasás, de igen izléseesen berendezett, többszobás lakásának értékes díszé, a sok értékes népművészeti kerámia.

Nyugdíjazása miatti időközi választás alkalmával a sokak által tisztelt és szeretett Magdika utódjául Bitlek Józsefnét választották meg. Magdika felajánlotta, hogy utódjának – különösen a kezdeti időszakban – mindenben a legteljesebb mértékben segítségére lesz. Hosszú szakszervezeti – felsőbb szintű – tapasztalatai alapján is, mindenben készségesen segít.

A nyugdíjba vonult Miklovicsné Magdika igazi „örömpostás” és „örömszakszervezeti tisztségviselő” volt. Le-

gyen ez a kis írás csak megközelítően ismertető emlékirtré, a fiatal postásnemzedék példaképe. Az egész postásadalom nevében további életéhez jó egészséget és kiegyensúlyozott békés boldog életet kívánunk.

✱

Bitlek Józsefné Varga Ilona 1963. május elsején lépett a posta szolgálatába, az akkori ózdi 2. számú postahivatalnál,

Kőszegi bűnügyek

A két esztendeje átalakított kőszegi 1-es posta éli a maga megszokott életét. A gazdaság visszaesésének a hatására stagnál az általános postai szolgáltatások árbevétele. Drágul az élet, drágulnak a szolgáltatások és csökkennek a keresetek. Kevesebb a levél, a csomag és a távirat. Elkerült tőlük a megyei napilap terjesztése. Igaz megélénkült az EMS, a telefax és a banki tevékenység.

Mindezek mellett a kőszegi posta, a postások – akaratukon kívül – sokat szerepeltek az elektronikus és írott sajtóban, azoknak is a bűnügyi rovatában.

Az 1995. decemberében Grázban felrobbant levélbomba címzettje a kőszegi 1-es egyik postafiókja volt.

– Hogy élték meg ezt az eseményt? – kérdezem Pálffy György vezetőt.

– Az újságokból értesültünk a történetekről. Nem ijedtünk meg. Az általános biztonsági ismeretek oktatása keretében kaptunk eligazítást erre vonatkozóan. Ugyancsak központi hírforrásokból azt is megtudhattuk, hogy a határokon olyan vizsgálatokon esnek át a levelek és a csomagok, amelyek kizárják az ilyen küldemények továbbítását.

Ugyancsak tudósított a média arról, hogy márciusban betét számlakönyv-hamisítót leplezték le a határ menti kisvárosban. Ottjártamkor kiderült, hogy tavaly augusztusban is egy hamisítót buktatott le Szabó Imre pénztáros. Az 1993 óta postás a következőket mondta:

– Mindkét esetben első látásra gyanús volt a betétkönyv és az ügyfél személyi igazolványa. Gyors, soron kívüli fede-

zetvizsgálatot kértem. Mindkét alkalommal észrevették az elkövetők, hogy baj van és mindent maguk mögött hagyva elmenekültek.

A jó személyleírás alapján a csalókat rövidesen elfogták. Állítólag az egyik esetben már pár millió, a másikban több mint 10 millió forinttal megkárosították a Postabankot! Ugyancsak a közelmúltban két tini csalót a kőszegi 2-esben buktattak le. Úgyhogy „kedves” sikkasztók, jó elkerülni Kőszegét...

Május utolsó napjaiban a Postabank képviselője a sikeres leleplezésért Szabó Imrénék és segítőjének, Németh Gábornénak, nettó 20-20 ezer forint jutalmat adott át.

Jakab István

A postások majdnem rendőröket „verték”

László Gyula, a szombathelyi 1-es posta kézbesítője közel egy évtizeden át aktívan futballozott. Megtudta, hogy munkahelyén a többi kézbesítő hetven százaléka is rúgta, rúgja a kerek bőrt különböző szintű bajnokságokban. Ez adta az ötletet ahhoz, hogy kihívják egy barátságos megmérettetésre a jó emberi kapcsolatban lévő kőszegi rendőröket.

Május 18-án – semleges helyen –, Szombathely és Kőszeg közötti Gyöngyösfaluban találkoztak az egyenruhások egymással. Az összecsapás 2:2-es döntetlennel végződött. A postások mindig közelebb álltak a győzelemhez, de a remélt „rendőrverés” elmaradt. Az utóbbiakra később sem került sor. Helyette a játékosok, az őket elkísérő szurko-

lók és hozzátartozók jól sikerült majálissal zárták a napot.

Június végén a megyei napilap, a Vas Népe munkatársaival fociznak majd a szombathelyi postások. Az újabb találkozás előkészítése nem okoz gondot László Gyulának, mivel ő a szerkesztőség kézbesítője...

Jakab

Szegeden döntöttek a testületek

A Magyar Posta Szegedi Igazgatóságának üzemi tanácsa 1996. május 24-én a Postás Szakszervezet területi szakszervezeti bizottsága 1996. május 29-én megtárgyalta a Magyar Posta Szegedi Igazgatóságának 1996. évi ösztönzőrendszer-szabályozását.

A tszb-értekezleten részt vett a Postás Szakszervezet elnöke, Mundruczó Kornél is.

A kiadott írásbeli anyagokat szóbeli kiegészítőjében Gyimesiné dr. Etsedy Sarolta igazgatónő kiemelten kezelte és hangsúlyozta az igazgatóság területén az elmúlt években bevezetett ösztönzőrendszer céljait, hogy érdekeltébbé kell tenni a dolgozókat minőségi munkavégzésben, és vállalva a piac kihívását, kedvezőbb feltételeket kell teremteni a szolgáltatásaink igénybevevőinek.

Mindkét testület tagjait inspirálta és további gondolkodásra készítette az anyag, és igen aktívan ki is fejtették véleményüket, javaslataikat.

Maróti László tszb-titkár és közgazdasági munkatárs, Csókásiné Szabó Katalin ismertették az igazgatóság területén összegyűjtött munkavállalói véleményeket, az 1996. évi üzleti terv maradéktalan végrehajtása érdekében tett jobbító szándékú javaslatokat, melyek az érdekeltségi rendszer szerves részévé válhatnak. Az igazgatónő minden javaslatot készséggel fogadott és az ötleteket, javaslatokat megválaszolva ismertette, ezek alapján milyen finomítások történhetnek, illetve várhatóak az előterjesztésben szereplőkhöz képest és mi az, ami véleménye szerint nem megvalósítható.

Az üt és a tszb tagjai igen feszítettnek, de alapjaiban jónak és részleteiben kidolgozottnak találták az ösztönzőrendszert, ez támasztotta alá az, hogy mindkét testület elfogadta és bevezetésre ajánlotta.

Továbbiakban Gyimesiné dr. Etsedy Sarolta – a Magyar Posta Rt. 9 tagú felügyelőbizottság

munkavállalói részéről megválasztott 3 tagnak egyike – tájékoztatta mindkét választott testületet az fb eddig eltelt időszakban végzett munkájáról. Feladatok elvégzésénél alapvetően a társasági törvényből kell kiindulni és maximálisan figyelembe kell venni az alapító és a tulajdonos elsődleges érdekeit. A hosszú távú stratégiai célok érdekében kell dolgozniuk és az adott társaság szakmai rendszerének ellenőrzési rendszerét is irányítják. 14 alkalommal üléseztek az elmúlt időszakban.

A Magyar Posta Rt. egészéről és az fb munkájáról dr. Hágelmayer úr az Állami Számvevőszék elnöke is elismeréssel nyilatkozott.

A tájékoztatót követően a tes-

tületek kérdéseket tettek fel az fb mindennapos munkájával kapcsolatban, melyekre a választokat rögtön meg is kapták.

A tszb a továbbiakban megtárgyalta az 1996. évi költségvetési beszámolót, valamint az 1996. évi tervet.

A tszb beszámolóját a testület egyhangúlag elfogadta, az 1996. évi tervet viszont egy tartózkodással fogadta el a testület.

1996. évre is meghirdetésre került a Szegedi Postaigazgatóság területi sportnapja, mely bizonyos finomítások következtében továbbra is a hagyományörző funkcióját tölti be és ezáltal a munkáltató és a szakszervezet is maximális támogatásáról és közreműködéséről tett tanúbizonyságot.

Sportmajális a Szeged 2-ben

Jó hangulatú, igazi majális jellegű családi sportnapot rendezett május 25-én a Szeged 2. Postahivatal szb-je a Dorozsmai úti Postás Sporttelepen.

Ezen a rendezvényen adta át a hivatalvezető asszony a nyugdíjba vonuló *Kocsis Sanyava Istvánnak az Igazgatói Dicséret kitüntetését, a szakszervezet is ajándékkal fejezte ki tiszteletét*, amit az szb-titkára adott át a búcsúzó kollégának.

A 67 fős létszámú hivatalból családtagokkal együtt 58-an mérték össze erejüket tekében (egyéni és családi) valamint kispályás fociban.

A résztvevők fergetegetes ovációja mellett Maróti László tszb-titkár hirdette ki a végeredményt és méltatta a résztvevő versenyzők erejéit és gyengéit.

A győzteseknek és helyezetteknek Molnár Gabriella, a postahivatal vezetője adta át

az szb részéről felajánlott díjakat, valamint az okleveleket.

Tekében Uhrin Gyula, valamint a Balogh család, míg kispályás fociban a nőtlenek csapata győzelmeskedett.

A sportnap egyben az augusztus 24-i területi sportnap selejtezője is volt, az itt legjobb eredményt elért versenyzőket nevezi a hivatal az igazgatóság dolgozóinak hagyományos sportnapjára.

A nap legnagyobb sikerét azonban mégis egy „versenyen kívüli produkció” aratta, hiszen a családi sportnap csúcspontját minden résztvevő szerint Tóth Menyhért, a hivatal mesterszakácsának marhapörköltje jelentette.

A résztvevők őszinte örömeire „Menyus” az oklevéllel is dokumentált elismerés átvétele után kijelentette, ezt a címet nem „pünkösdi királyságnak” tekinti, ezért a jövőben is szármithatnak közreműködésére.

Csak a segélykérő telefon maradt

Pélpusztán bezárták a postát

Egyetlen vidéki postahivalt sem szüntettek meg – adta hírül a Népszabadság május 9-i száma. Másnap végleg lakat került a Fejér megyei Pélpusztá postájának ajtajára...

– Amikor én tíz éve ide kerültem, még jól működött a megye talán legnagyobb állami gazdasága – beszél a múltról Némethné Kenyeres Éva hivatalvezető. – A dolgozók itt intézték különféle postai ügyeket, pénzt adtak föl, itt vásároltak bélyeget, borítékot. Annak idején 1969-ben a postát is az állami gazdaságra alapozva nyitották meg. A „rendszerátváltás” után a gazdaság széthullott, helyében káefték alakultak, ezek pedig sok embert bocsátottak el. Munkalehetőség híján a fiatalok is sorra beköltöztek a nagyobb falvakba, Ádándra vagy Szabadhídvégre. Nyolcvanhatban még körülbelül kétszázan laktak Pélpusztán, ma csecsemőtől a nyugdíjasig, talán százharminc.

– **Váratlanul érte a települést a megszűntetés?**

– Nem hiszem, már hosszú ideje rebesgetik, hogy bezárják a hivatalt. Am annak idején beérték azzal, hogy elküldték a már nyugdíjas

Végleg lakat került az ajtóra

kézbesítőt. Attól fogva napi négy órában kézbesítettem, másik négyben elláttam a benti teendőket. A lakosság egyébként a telefon miatt habórog leginkább. Eddig is kézi kapcsolású berendezés működött, amíg a távkapcsolásos rendszert üzembe nem helyezik, csak az alig hallható segélykérő telefon marad.

– **A pélpusztai – most már mond-**

hatjuk – volt hivatalvezető sorsa miként alakul ezután?

– Továbbra is a postánál maradok. Délelőttönként külterületi kezelőként dolgozom ugyanitt, délután a Szabadhídvégen folytatom, mint egyesített felvevő és hírlapfelvétel. A fizetésem is változatlan marad, tizenhárom év postai szolgálat után huszonhét ezer bruttó...

Thorday Zoltán

Továbbképzés bizalmiaknak

Jóllehet a szakszervezeti bizalmiak, tisztségviselők képzésének fontosságával egyetért mindenki, sajnálatosan kevés pénz marad, egyre korlátozottabb a mozgáster az oktatás gyakorlati megvalósítására. A Mozgóposta Csomagfeldolgozó és Vámkövetítő Üzem a kevés kivétel közé tartozik. E munkahely szakszervezeti bizottsága – néhány éves kihagyás után – hasznosnak mondható továbbképzést tartott májusban az üzem mintegy harminc szakszervezeti bizalmija részére.

A Tiszaföldváron tartott oktatás 3 napos programjában előadás hangzott el – egyebek mellett – az alapszervezeti élet aktuális kérdéseiről, az üzem jelenlegi helyzetéről, a sokakat érintő itteni műszakrendváltásról, a létszámcsoökkentés elkerülhetetlennek mondott tényéről. Az előadásokat **Sárfi József** üzb-titkár, **Csombok László** üzemvezető tartotta, míg **Delea Ferencné**, az üzem-gazdasági osztály vezetője a munkaviszonnyal kapcsolatos munkajogi kérdésekről tartott előadást.

Mundruczó Kornél – a PSZ elnöke – a Postás Szakszerveztől, annak kül- és belföldi kapcsolatairól beszélt, **dr. Berta Gyula** – a PSZ jogásza – a szakszervezeti tisztségvisé-

lők jog- és hatásköréről tartott ismertetőt, mely előadásokat élénk vita, kötetlen beszélgetés követte mindenki. A háromnapos program résztvevője volt **Kuvik Pál**, a területi szakszervezet titkára, illetve **Vladár Béla**, a Posta-szállító üzemi tanácsának elnöke. Meghívást kapott – a továbbképzésre ellátogatott, a kérdésekre válaszolt – a Postaszállítási igazgatója, **Sárfi István** is.

A sűrű programot ígérő „fejtagító” óráiban is maradt rövidke idő a kies környezetben fekvő – ma még igen csendes, kevésbé „felkapott” – termálfürdő medencéiben való megmártózásra, frissítő focira, rövidke városnézésre.

E továbbképzés hasznosságával, ismereteket gyarapító voltával egyetértett mindenki, fontosnak tartva az üzem, illetve a szakszervezet vezetőivel való illetlen találkozást, véleménycserét – volt miről szót váltani, beszélni... Eredményesnek minősítette a bizalmiak továbbképzését **Sárfi József**, az MCSV üzb-titkára is. S ne feledjük: elismerően kell szólni a tiszaföldvári üdülőtérület jeles – Dagonya nevet viselő – vendéglátóegységéről, annak jóízű ételéről, udvarias vendégszeretetről.

– dó –

Két keréken, Európában

A Posta Magazin apróhirdetések oldalán figyeltem fel a biciklitúrákra csábító sarokra. A „hirdetés” feladója **Balázs László**, a Bp. 62-es számú (Nyugati pályaudvari) posta dolgozója.

– 1965-től vagyok a cégnél, egyetlen munkahelyként a postánál – mondja, s látogatásom okát megtudva elmosolyodik. – Sportot szerető amatőrként sokat fociztam, futottam ifjú éveimben, ám egyre kevesebb időm maradt a kedvenc hobbira... Az 1980-as évek elején Gabriella nevű kislányom mondta: „...apu, olyan klassz dolog lehet a biciklizés, üljünk nyeregbe, legyen a mi családii hobbink ez...”. Hát, így lett szabadidős családii program a kerékpározás nálunk, a hazai barangolásokat egyre több külföldi biciklitúra követi: Európa számos országában, szebbnél szebb tájain, vidékein jártunk a több mint tíz év alatt.

– **S immár bejegyzett márkanév lett, egyre ismertebbé válik a „Balázs Bicikli Tours”**... – Nagyobb közösségek részvételével három éve szervezünk, s indítunk biciklitúrákat, főként Ausztriába, a Duna vonalának festőien szép térségébe, tájaira.

– **Nem fásztóak e többnyire 8-10 napos kerékpártúrák?** – Dehogyan fásztóak, éppen ellenkezőleg!... Nyugat-Európa jól kiépített kerékpárúttal öröme a pedálozás, Európa ezen részén különben is nagy kultusza van a kerékpáros turizmusnak – tegyem hozzá, nem véletlenül! A biciklizés kiváló kondicionálás, test-edzés, s olyan helyekre is eljuthatunk így, ahová vonattal, gépkocsival egyébként semmi-képp. A hosszabb nyugat-európai túráinkra – részint a kerékpárutak itthoni nemléte miatt is – mikrobusszal utazunk a „céllállomásig”, utánfutó hoz-

za a „municiót” és kerékpárjainkat. Megérkezve ülünk biciklire, több száz kilométeres utat megtéve – kerekézve – járjuk körbe a térség pompás tájait, élményt jelentő látnivalóit.

– **Néhány közeli biciklitúra?** – Az idei év néhány, valóban felejthetetlen élményt ígérő túrájáról, időrendi sorrendben. Nos, a 8-10 naposra tervezett közép-hollandiai túránk 400 kilométeres útját amsterdam kirándulással kezdjük. Utunkat az IJsselmer folyó partján lévő kisvárosokban, falvakban folytatjuk. Kedves halászköteket, színesre festett faházakat, parádés népviseleteket, facipókészítő műhelyeket, kicsiny sajtkészítő üzemeket láthat – sok egyéb más mellett, persze – a biciklisturista.

– Egy másik alkalommal – 350 kilométer hosszú kerékpártúron – Salzburg tartomány az úti cél; a Salzach-folyó mentén a nemzeti parktól a salzburgi Alpok lankás vidékéig, majd tovább Passauig... A következő utunk a passauai Duna-túra lesz, amely kerékpárút a Duna völgyében halad, mindvégig országúti forgalomtól távol eső, jól kiépített kerékpárúton.

– **S mit mondana még el kedvcsinálásul?**

– Azt, hogy mindenkit várunk, örömmel látunk magunk között. Bicikliről, sátorról, az ellátás fontos eszközeiről szükség estén gondoskodunk, azokat mi biztosítjuk. S bár e nálunk is egyre inkább népszerűvé váló biciklisturizmusnak – külföldi utaknak – „költ-ségei” vannak, a nagyobb-részt önellátást jelentő részvétel díjak igen szerények, mindenki számára elérhetőek. Ne feledjük: a kerékpáros turizmus sportos, egészséges, csodálatosan szép tájak sok-sok látnivalóval... Semmi mással nem pótolható élmény!

Jandó István

Reklámhirdetményekből üdülőtelepek

„A Posta” című, 1916-ban megjelent postai egyesületi lapot olvasgatva – kissé szabad megfogalmazásban – a régi „Ludas Matyi” egyik mottója jutott eszembe: Nincsenek régi ötletek, egy újszülöttnek minden ötlet új.

A ma aktívan dolgozó postások közül – tapasztalatom szerint – mindenki elmondhatja, hogy „újszülött”, hiszen nagy valószínűséggel 1916 után született. Úgy érzem, arról kevesen hallottak vagy olvastak, hogy a m. kir. posta 1916-ban milyen új kezdeménnyel szerette volna megoldani dolgozói üdültetését és gyógyellátását. 1916-ban a háború miatt a folyton rosszabbodó közegészségügyi viszonyok, a meghosszabbított szolgálat, a zárt helyiségekben a tömeglátogatás folytán romlott levegőben teljesített felvevői munka erősen igénybe vette a postán dolgozókat és felvetette üdülőtelepek, gyógyházak felállításának gondolatát.

Magyarországon a postaalkalmazottak, az altisztek és szolgák csekély befogadóképességű keszthely-hévízi gyógyházán kívül nem volt olyan intézménye a m. kir. postának, ahol kipihenhetők és szükség esetén kedvezményesen gyógykezeltehetők volna magukat a munkában megfáradt postások.

A posta, távírda és távbeszélő akkori vezérigazgatója – Follért Károly – felismerte azt az előnyt, mely a reklámhirdetmények postahivatalokban való kifüggesztése által elérhetőnek látszott, s ezért felhatalmazást kért, és kapott Harkányi János kereskedelemügyi minisztertől, „hogy a postahivatalokban magyar fürdők, ásványvizek, magyar ipari termékek, kereskedelmi cikkek, kulturális intézményekre, hírlapokra, folyóiratokra és belföldi sorsjegyekre vonatkozó hirdetményeket helyezhesse el, továbbá a magyar fürdők hirdetéseivel kapcsolatos ismertetőket (prospektusok) a hivataloknál kiszolgáltatathatók legyenek, s az ebből származó jövedelmek üdülőtelepek és gyógyházak létesítésére fordíttassanak”.

Az 1916. április 4-én kelt 17 644. számú miniszteri rendelet értelmében: „A postaszemélyzet központi hadsegélyző bizottságát felhatalmazom, hogy a posta- és táv-

írdahivatalokban a közönség részére fenntartott helyen a posta- és távírda-igazgatóság ellenőrzése mellett magánhirdetéseket alkalmazzon és a magyar fürdők hirdetéseivel kapcsolatos ismertetőket az érdeklődő közönségnek a postahivatalok személyzeti útján díjtalanul kiszolgáltassa. Továbbá felhatalmazom a hadsegélyező bizottságot, hogy az alább meghatározandó küldeményekre vonatkozólag az érdekelt üzletfelekkel közvetlenül vagy alkalmas megbízottja útján szerződéseket kössön, a hirdetések fejében díjakat állapítson meg és szedjen be. Hirdetésekből befolyó jövedelmeket postai alkalmazottak üdülőtelepeinek létesítésére, illetőleg gyógyházak felállítására fordítandó alap gyűjtésére engedélyezem. A postahivatalokban elhelyezhető hirdetmények tárgya a következőkre vonatkozhatik: magyar fürdők, magyar ásványvizek, magyar és honilag szabadalmazott ipari termékek és kereskedelmi cikkek, kulturális intézményekre, hírlapokra, folyóiratokra és belföldi jótékony-sági sorsjegyekre.” A rendelet fontos része annak utolsó bekezdése, mely a békeidőkre előre vetíti e rendelet szellemét és érvényességét. Eszerint: „A postahivatalokban hirdetmények alkalmazásának joga a hadsegélyző bizottság megszünte esetén ennek jogutódjára, ilyennek nem léteben pedig a postaszemélyzet I. Ferenc József országos betegsegélyző egyesületre száll.”

Sajnálatos módon – eddigi kutatásaim alapján – nem sikerült kiderítenem, hogy 1916–1917 között a postahivatalokban elhelyezett hirdetésekből milyen nagyságrendű pénzüsszre tett szert a m. kir. posta, és ezt miként használta fel.

Tény viszont az, hogy 1927 májusában megjelent a rendelet a m. kir. postai jóléti alapítvány létesítéséről. Ezen alapítvány célja volt „a m. kir. posta személyzete arra rászorult tagjainak pénzbeli segéllyel vagy más módon való támogatása, a munkaképesség megóvása és fokozása céljából üdülőtelepek létesítése, az erre szoruló postai alkalmazottaknak üdültetése, postásárvaház létesítése s ezúton a postásárváról és elagott postásokról való gondoskodás s általában minden olyan

Cs. és kir. udvari szállító

Papek József

bőröndös és finom bőrárúgyártó

Budapest, VIII., Rákóczi-út 11.

☎ TELEFON 65–39. ☎

P
A
P
E
K

J
Ö
Z
S
E
F

Mindennemű bőröndök, utazási, vadász- és sportcikk, finom bőrárú úgy mint szivar és **szivarka-tárcák**, névjegy, aprópénz- és bankjegy-tárcák, divatos női kézi táskák és ridikülök kizárólag jobb minőségben.

☛ **Árjegyzék bérmentve.** ☛

M. kir. posta-távírda tisztviselőinek és alkalmazottainak 10% engedmény.

tevékenység, amely a m. kir. postaszemélyzet jólétének előmozdítására irányul”-t.

Az alapítvány feladatai közé tartozott tehát a tényleges és nyugdíjas postalkalmazottaknak és ezek családtagjainak az alapítvány üdülőtelepein olcsó üdülési lehetőség biztosítása. A kedvezményes üdültetés feltételeiről és annak díjairól az alapítvány minden évben részletes tájékoztatást tett közzé a Posta Rendeletek Tárában és a postás szaklapokban.

Az alapítvány működési köréhez tartozó intézmény volt a „Hirdető iroda” is, amelynek az alapítványra eső tiszta jövedelmét jóléti célokra, így üdülőtelepek létesítésére és fenntartására használták fel.

Ennyi a múlt – ez történt 80, illetve 70 éve az akkori m. kir. postán a postai alkalmazottak üdültetéséért.

Rákóczi Margit

Időszakos kiállítások a Bélyegmúzeumban

A budapesti Bélyegmúzeum a maga nemében páratlanul gazdag gyűjteményének bemutatása mellett időszakos kiállításoknak is helyt ad. Egyebek mellett a „nagy generáció” néhány jeles grafikusának munkáiból láthat életmű-kiállítást a közönség. *Zombory Évát* követően jelenleg *Cziglányi Ádám* grafikusművész megálmodta, -tervezte bélyegeiben, blokkjaiban gyönyörködhet a látogató. A Cziglányi-kiállítás anyaga július végéig lesz látható.

A milicenténárium szerényen is gazdagnak ígérkező – s már elkezdődött – rendezvénysorozatából részt vállal a Bélyegmúzeum is természetesen. Nemzeti emlékhelyünkön, Ópusztaszeren, az első magyar galambposta programja részeként *Kass János* grafikusművész kis ívbe foglalt szép bélyegsorait mutatták be. Mint az köztudott, a művész a magyarok bejöveteleit megörökítő *Feszty-körkép* néhány emlékezetes pillanatát, részletét jelenítette meg nagy sikerű bélyegsorain.

Nagy vállalkozásnak, izgalmasan szép látnivalónak ígérkezik az a bélyegmúzeumi kiállítás, amely a „Magyarország története a Honfoglalástól napjainkig” címet viseli, s a bélyegek tükrében mutatja be 1100 éves múltunkat. Az augusztus elején ünnepélyes külsőségek között majdan megnyíló kiállításon külön vitrinben kapnak helyet az úgynevezett Hungarica bélyeg, azaz ró-lunk „szóla”, minket bemutató, külföldön megjelent bélyegekből lesz látható egy válogatás.

Augusztus elején Kecskemét városa ad otthont a Szent Gá-briel Bélyeggyűjtők Egyesülete világtalálkozójának. A kongresszus tiszteletére rendezendő nemzetközi bélyegkiállításon „Magyarországi szentek a bélyegeken” válogatott anyaggal lesz jelen a Bélyegmúzeum is a jeles kecskeméti rendezvényen.

S még egy, a filatéliai életet, a bélyeg világot bemutató nemzetközileg is „jegyzett”, igen rangos eseményről essék szó. Augusztusban vélhetően a nemzetközi bélyegvilág fővárosa lesz Budapest. A Magyar Filatéliai Tudományos Társaság (MAFITT), s más hazai rendezők részvételével jóvoltából gazdag programot ígérő bélyeg- és postatörténeti világtalálkozó lesz nálunk. Ennek részét jelentő bélyegkiállításon – várbeli MAFITT-szalonnán – a Bélyegmúzeum is ott lesz természetesen.

– jandó –

Árpád és vezértársai széttekintenek a tájon

POSTAI ÉS TÁVKÖZLÉSI MŰVELŐDÉSI ALAPÍTVÁNY

ERKEL FERENC ZENEISKOLA

A zeneiskola az 1996/97-es tanévben az alábbi szakokra hirdet felvételt:

KLASSZIKUS TANSZAK

FŐTÁRGY: **zongora, gitár, ének (16 éves kortól), énekkorrepetáció.**

KIEGÉSZÍTŐ SZAK: **szolfézs, zeneirodalom, énekkorrepetáció.**

DZSESSZ TANSZAK

FŐTÁRGY: **zongora, gitár, nagybőgő, basszusgitár, szaxofon, klarinét, fuvola (középszinttől), trombita, harsona, dob, ének, dzsessz-pop, dzsessz-rock (zongora, gitár, szaxofon, dob), zeneelmélet, zongora kötelező.**

KIEGÉSZÍTŐ SZAK: **dzsesszelmélet (hallás-fejlesztés), zeneirodalom, zenekari gyakorlat, zongora kötelező.**

A TANULÓKAT FELKÉSZÍTJÜK FŐISKOLAI FELVÉTELRE!

Tandij egy hónapra:

Klasszikus tanszak	22 év alattiak részére:	1800 Ft
	22 év felettiak részére:	4000 Ft
Klasszikus énekkorrepetáció:		2000 Ft
Dzsessz tanszak	22 év alattiak részére:	2500 Ft
	22 év felettiak részére:	4000 Ft
Beiratkozási díj:		200 Ft

A tandij magában foglalja a kiegészítő szakokat is.

A postai, távközlési, műsorszóró részvénytársaságok dolgozóinak és önálló keresettel nem rendelkező gyermekeinek 30%-os tandíjkezdményt biztosítunk.

Beiratkozás, felvilágosítás 1996. június 30-ig: munkanapokon 14–18 óráig, 1996. augusztus 21-től: munkanapokon 10–18 óráig.

EZREDEV

(TÖRTÉNELMI VETÉLKEDŐ)

Az V. forduló kérdései

„MAGYARORSZÁG A KÉSEI FEUDALIZMUS VÉGÉN...”

1. A majtényi fegyverletétel-lel véget ért a csaknem fél évszázadig tartó kuruc-labanc háború. Hol és mikor halt meg a kurucok nagy fejedelme, II. Rákóczi Ferenc és hol nyugszanak hamvai?

2. A szatmári békében kik kötötték egymással kompromisszumot, ki miről mondott le ebben?

3. Melyik két jelentős harci esemény volt az, melynek következtében a Habsburgok először Kelet-Közép-Európában növelték területüket s erősítették befolyásukat, majd pedig Itáliában és Nyugat-Európában következett be ugyanez, s ezzel a XVII–XVIII. században birodalmuk nagyhatalom lett?

4. A másfél évszázados török hódoltság után fél Magyarországon puszták, mocsarak és lápok terpeszkedtek. A XVIII. század egyik legnagyobb jelentőségű változása, hogy gyors ütemben végbement az egykori török hódoltsági területek benépesítése, melynek három forrása is volt. Melyek voltak ezek?

5. A Könyves Kálmán által bekebelezett és bizonyos autonómiát élvező Horvátország és Szlavónia lakosságát nem számitva is az országnak jelentős kisebbsége volt. Mely népekből tevődött ez össze?

6. E korszakban a magyar uralkodó osztály összetételében is jelentős változás ment végbe. A XVII. században még akadtak főurak, Zrínyiek és Rákócziak, akik a függetlenség zászlaját emelték a magasba. A XVIII. századi nagyurak ezzel szemben kivétel nélkül az udvar támaszai voltak. Szolgálataikért a Rákócziák egykori birtokait is szétosztották közöttük. Soroljon legalább 5 olyan – többségükben ismert – személyt, akik ebből részesültek!

7. Ki volt az a Habsburg uralkodó, akinek udvarában készítet-

ték el Magyarország újjárendezésének tervét?

8. Lipót 1891-ben kiadott oklevele lényegében egészen 1848-ig megszabta a Habsburg fennhatóság alá jutott Erdély jogállását. Mi volt ennek az oklevélnek a címe?

9. Magyarország igazgatására kormányiszékek szolgáltak. Kik álltak ezek élén?

10. Az igazságügy reformja részben azt szolgálta, hogy állandó bíróságok jöjjenek létre. Hogy hívták abban az időben a legfőbb bíróságokat és melyik 4 városban szerveztek kerületi bíróságokat?

11. Melyik országgyűlésen fogadták el a Pragmatica Santiót és mit foglalt ez magába?

12. Mikor volt és kik álltak egymással szemben az úgynevezett hétéves háborúban, melyik terület megszerzéséért folyt a harc és kik voltak a harcok magyar

szereplői? (Minden részkérdésre választ kérünk!)

13. Mária Terézia uralkodása alatt két rendet is alapított. Melyik kettő volt ez?

14. Hogy nevezték Mária Terézia nevelésügyi reformját, mi volt ennek lényege?

15. Mik voltak a majorságok, és kik voltak a zsellérek?

16. Mit szabályozott az Úrbéli rendelet?

17. Mi volt a merkantilista gazdaságpolitika lényege?

18. Magyarország külkereskedelmének hány százaléka fűződött ebben a korszakban Ausztriához?

19. Mezőgazdaságunk – ezen belül az állattenyésztés is – jelentős fejlődésen ment keresztül a XVIII. században. Állattenyésztésünkben kezdetét vette a tudatos fajtanemesítés. Melyik két híres ménesünket – ami katonai célokat is szolgált – alapították ekkor?

20. Minden korban volt olyan felvilágosult, haladó gondolkodó, aki úttörőmunkát végzett. E korból külön meg kell említeni a Szarvason szervezett mezőgazdasági iskolát, vagy a keszthelyi Georgicont, amely megvetette az első magyarországi gazdasági akadémia alapjait. Kiknek a nevéhez fűződik e két nagy jelentőségű tett?

21. „Mindent a népért, semmit a nép által.” Melyik Habsburg uralkodónak volt ez szállóigévé vált jelmondata? Mi volt a „mellékeve” és miért kapta ezt?

Kérjük, hogy megfejtéseiket legkésőbb **1996. július 31-ig** küldjék meg címünkre:

POSTÁS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

1373 Budapest, Postafiók 601.
A megfejtésekre írják rá: **„EZREDEV”**

Várjuk válaszaikat!

VÁNTSA ZOLTÁN

Álmodni kéne még

Lassan ébredek.

Pedig, már öt óra óta

Szól a nóta ---

És a fény is,

Tüllruhában lengve,

Libben szobámba

Reggelt derengve ---

Ám szememben még

A tegnap kínja ül.

S a lélek, menekül

Az ismeretlen mától,

Mint pogány a bibliától,

Vonszolva maga után

A lomha testet.

Álmodni kéne még!

De nem lehet!

A rádió, öt óra óta

Nótát recseg ---

Egy fecsképár

A máról fecseg, csipogva,

Meg csörömpöl az utca is,

Orrfacsaró búzt okádva,

Táglut tüdöket rágva.

Ébredek. Pupillám ponttá szűkül.

Szökik a fény ---

Majd porrá szűrkül a reggel,

És konok árnyakat

Bont a gond.

Lehet, hogy a kín is

Nyögni fog majd?

Csendélet

(Fotó: Nagy Anna)

Pünkösdvasárnap felavatták Ópusztaszeren a Nemzeti Történeti Emlékparkot, s ezzel a millecenáriumi emlékezés újabb és jelentős állomásához érkezett. Száz évvel ezelőtt is ünnepeltek itt. S azután is, évről évre. Kísdiákként mi is kirándultunk ide, nem is egyszer, hiszen a szegedi Madách utcai Polgári Fiúiskola tanárai azt akarták, hogy tanulói tudják, értsék, lássák a nevezetes emlékhely minden látványát. Az Árpád-szobor előtt sorakoztunk fel, Vicsay Lajos történelemtanár okos és értő szavakat mondott el a magyar múltról.

Olyan jó volt azon a helyen állni, ahol egykor (mi persze hittük: ahol mi állunk!), „szert tett” a hajdani hét vezér, úgy, ahogy azt Anonymus megírta krónikájában. Elképzeltek, milyen is volt az a vérszerződés. Fel is sziszszentünk a tanár úr idéző szavai alatt, s láttuk, hogy miként met-szették fel karjukat és eresztették vérüket egy billikomba (így volt, nem így volt?) s aztán ittak az összekeveredett vérből... Törvénykező gyűlést tartottak itt a vezérek!

Valaki felolvasta közülünk Anonymus krónikájának részletét.

Lássuk, mit is írt a krónikaíró:

„...Árpád vezér meg vitézei addig a mocsárig mentek, melyet Körtvélytónak mondanak, s ott maradtak harmincnégy napig. Azon a helyen a vezér és nemesei elrendezték az országnak minden szokástörvényét meg valamennyi jogát is, hogy miképpen tegyenek igazságot bárminő elkövetett vétékért. Egyszersmind ott a vezér vele jött nemesei-nek különböző helységeket adományozott összes lakossággal együtt. Azt a helyet, ahol mindezt elrendezték – a magyarok a maguk nyelvén Szerinek

nevezték el azért, mert ott ejtették meg a szerét az ország egész dologának. Majd a vezér azt a helyet Ondnak, Ete apjának adta a Tiszától a Botva-mocsárig és Körtvélytótól Alpár homokjáig. Utóbb pedig bizonyos idő elteltével Ond fia, Ete sok szlovént gyűjtött össze, s Alpár vára meg a Böd-rév között igen erős földvárakat építtetett, melyet a szlovének a maguk nyelvén Csongrádnak, azaz fekete várnak neveztek...”

Amikor elhangzottak a szavak, s mi ott álltunk az Árpád-emlékmű előtt, a történelem részesei lettünk. Tudtuk, hogy a milleniumra emelték ezt a szobrot elődeink, tudtuk, hogy szent helyen állunk, s olyan volt az a perc, mint amikor részesei vagyunk a történelemnek.

S aztán az elmúlt évtizedekben egyszer-egyszer úgy mentünk haza, szülővárosomba Szegedre, hogy elkanyarodtunk a főútról s betértünk Ópusztaszerre.

Mindig találtunk valami újat, valami megnéznivalót.

Előbb az Árpád ligetben ki-ásott hatalmas monostor alapfalai és az előkerült román kori, gótikus töredékek ámitottak el. Ez, a múltba néző embernek nagyszerű látvány. Az építés 8 különböző korszakát tárták fel a régészek. Mi pusztult el itt az évszázadok viharaiiban! Milyen csodálatos lehetett ez a monostor hajdani szépségében, erről vallottak a faragott kövek és a szobormaradványok!

Legközelebb már az évről évre bővülő skanzent csodálhattuk meg: a tanyasi bolttól kezdve a kocsmán át az iskoláig... Mert a néprajz értői és szerelmesei nagyon is tudták, hogy mi illik ide, mi alkalmas a környék világának bemutatására. Csongrádi tanyák mint varázsolva ide, olyanokat, mint amikből éppen kiszaladt a gazda, és átfutott a szomszédba,

megbeszélni a világ dolgait. Itt órákat lehet eltölteni, mégse érnénk minden látnivaló végére. Ezért is csodálom most az ünnepi év programtervezőit s szervezőit, honnan veszik a bátorságot, miszerint Ópusztaszer látványosságainak megtekintésére alig hagynak kétórányi időt. Mit lehet megnézni ennyi idő alatt? Hiszen a Feszty-körkép csodájának megtekintésére (a sorbaállással együtt) alig elég két óra. Vagy azért hozzák a millecen-táriumi látogatókat, hogy alig lássanak valamit?

Igen, a híres körkép adja ma a legnagyobb ámulatot.

Mikor még senki nem hitt a restaurálás kivihetőségében, a szegedi városi múzeum lelkes illetékesei hozzáláttak a Feszty-

Takács Tibor

Az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkban

körkép újraálmódásához! A felzúdulás országos méretű volt. Sokan nem értették (vagy nem akarták érteni), hogy miért kellene romjaiból feltámasztani ezt a sok kárt szenvedett (s a leki-csinylők szerint) nem is jelentős műalkotást? Mert nálunk, ha valamit egyesek akarnak, mások feltétlenül ellenzik. Ilyen „műmagyar” értékre nincs szüksége a hazának, hangzott innen is, onnan is... Bár mire elérkezett a – már elég régóta látható, s első-sorban a lengyel restaurátorok esztétjét, s művészetét dicsé-ő hatalmas körkép május 26-i ünnepi felavatása – addig több mint kétszáz ezer látogató gyönyörködhetett benne, és a bíráló hangok is elcsitulak.

közepén, sokszor magára maradvá, magára hagyatva, de mégis felemelkedve, mint a mesék, a legendák Főnix-madara! A honfoglalástól a jelenig így tűndökölt a Kárpát-medencében hazát kereső és találó magyarság fölött a történelem csillaga.

Az Ópusztaszerre érkező turista – és mostantól kezdve nemcsak a millecenáriumi évében – már messziről látja a hatalmas, jurtára emlékeztető betonkupolát. Ebben kapott helyet A magyarok bejövetele című Feszty Árpád és munkatársai közös alkotása, a hatalmas körkép ősi víziója. Hogy nem ilyen ruhában jöttek be a honfoglaló magyarok, hogy nem pontos a fegyverzet, de ne is mondjuk tovább a

sokszor elsorolt kifogásokat... A már méltó környezetben felállított körkép ide illik, és nem a Városligetbe, ahol elhelyezést nyert a millennium idején. A hatalmas, 120 méter hosszú és 15 méter széles, belga vászonra készült panorámakép, 1800 négyzetméterével a világ egyik legnagyobb körképének számít. Megfestésekor, de ma is, első-sorban a látványossága csodálni való, ám nem lehet megtagadni tőle a művészi élményt se. Lengyel restaurátorok festették újjá az 1944-45-ös ostrom alkal-mával súlyosan megsérült festményt, amin a tárolás is rontott. Hogy elkészült az 1100. évfordulóra, az maga már csoda, s nem kell szégyenkeznünk, hiszen a kor sok, hasonló körképe között –, én láthattam a borogyinói körképet Moszkvában, azután egy másikat Varsóban, és sok van szerte a világban, mert a múlt század művészete igényelte az ilyen műveket! A világ sok hasonló alkotása közt Feszty Árpádé egészen kiváló.

És ha egy műalkotás megtalálta a méltó helyét, akkor ez a körkép itt végleges otthonára lett. Ha Feszty látná, elégedett lenne!

Ez a pünkösdvasárnapi ünnepi megnyitás eszembe juttat egy másikat, egy száz évvel ezelőtti-t. Az akkori nagy ünnepségek sorába tartoztak az ezredévi emlékmű-leleplezések. Az első szoboravatásra Pusztaszeren került sor, majd ezt követte a többi: Munkácsn, Pannonhalmán, Brassóban, Dévényben, Nyitrán és Zimonyban. Ezek sorába tartozott a budai Szent István-szobor alapköletétele, továbbá a pozsonyi Mária Terézia-szobor felavatása is, ám Brassóban, a Cenk hegyen felállítandó Árpád-szobrot, ismeretlenek vandál módon megrongálták.

Pusztaszeren is történt valami nem várt esemény.

Vihar támadt. Szakadt az eső. De úgy ám – ahogy arról a tudósítások hírül adták –, a kutyák is csak az eresz alól ugatták meg az ünnepélyre érkező hintós előkelőségeket, ahogy azt a korabeli sajtótudósítás hírül adta.

FÖRGETEG ÉS ZIMANKÓ

„Hanem azért a program a legkisebb részig szabályszerűen lefolyt, akárcsak meleg verőfény csillogott volna a díszruhák ezüstmegjain. Mert Darányi miniszter s a többi urak is mind felöltöttek a díszruháikat: néme-lyik esernyőt tartott föléje, ami igen érdekes látvány volt: kard az oldalon és esernyő a kézben. Ezekben az alakokban olvadt egybe a múlt és a jelen... Darányi egyre jobban görnyedezett a díszmunte alatt, ahogy az egyre nehezebbé vált az esőtől; de azért cipelte hősiesen, s a beszéde csöppent sem volt vízenyős: ellenkezőleg, egyaránt lelkes és buzditó.

Pedig ugyancsak cibálta ám a mentéje szárnyait a fürgeteg, mikor a köemlék tetejére főlhagott, s ott megtette a kalapács-ütéseket... A huszonötezernyi sokaság, köztük a szegedi fehér-fejű honvédek, sőt Kiss Áron püspök is, együtt énekeltek a dalárdákkal a Szózatot. E jelenet magasztosságát nem volt képes semmiféle zimankó megrontani. A magyarok istenének lehelete aztán kapta magát, kicsavart egy esernyőt egy díszruhás utód kezéből, s elvitte messzire, ördög-szekérnek...”

Ópusztaszer, mostantól kezdve, a nemzet méltó emlékhelye lesz! Összetartja a világ magyarságát, magához hívja, hogy erőt adjon a további évezredhez...

Sportoktatás a Békesi György Postaforgalmi Szakközépiskolában

A Békesi György Postaforgalmi Szakközépiskola testnevelő tanára, Katona László az interjúra stílszerűen, biciklivel érkezik. Nyolc éve tanít az iskolában, többek között tájfutást, hegymászást is. Tanítványai rendszeresen és eredményesen szerepelnek a tájfutó postásversenyeken.

Régi szerelem a sport?
– Én mindig is rúgtam a labdát és „máztam”. Hárman voltunk testvérek, mindegyikünk sportolt. Érdekes, hogy kamaszkorunkban a testvéreim sikeresebben szerepeltek. Én sok mindent kipróbáltam, s úgy általában szerettem mozogni. Atlétikával kezdtem, aztán a torna következett, és az iskoláim kézilabda- és focicsapatáiban is játszottam, de ezek nem kötöttek le teljesen. Szerettem a természetet, a csatagolást, innen jött a „kis szerelem”, a tájfutás. De az igazi, az a hegymászás.

Ez az utolsó állomás?
– Igen. Úgy tekintem, hogy a sokféle sport, amit kipróbáltam, csak előképző iskola volt.

Hol lehetett hegyet mászni?
– A hegymászás nagyon sokrétű ágazat. Ide tartoznak a kisebb sziklafalak leküzdései is, amiből van bőven Magyarországon. Azután jöttek a magasabb hegyek, több ezer méteresek is, Magas-Tátra, Alpok, Kaukázus és a végén a Himalája, még 1985-ben. De a kisebb hegyeknek a megmászása is nagy tudást igényel. Itt sem lehet hibázni. Az iskolában a mászás alapjait egy, a tornaterem sarkában felszerelt falon tanítom. Külön szakkör is működik, de a rendes tornán is használjuk a falat. Így az

órák sokkal színesebbek, változatosabbak. Hiszen ötven fekvőtámasz után nem még tíz következik, hanem irány a mászófal! Ők is tudják, megtanulják, mászni jó...

Sokan jönnek el a különböző sportkörökbe?

– Sajnos, egyre kevesebb az a gyerek, aki a szabadidejéből a sportra is áldozna. Ma

a lendület, az érdeklődés. A mostani fiatalokban kevesebb a bizonyítani akarás, a lelkesedés. A mi feladatunk az, higgye el, nem könnyű, hogy feltámasszuk a szunnyadó lelkesedést.

Sokan hiszik ezt?

– Egyszer mondták nekem a tanárkollégák, hogy testnevelő tanárnak leni sokkal egyszer-

– Azt hiszem, ez erkölcsi kérdés.

– Egyre kevésbé. Van két gyerekem, akiket el kell tartanom, és becsülettel felnevelni. Ami azt jelenti, hogy megadom nekik azt, amit igényelnek, és ha ezt a jelenlegi helyzetemben nem tudom biztosítani, változtatnom kell.

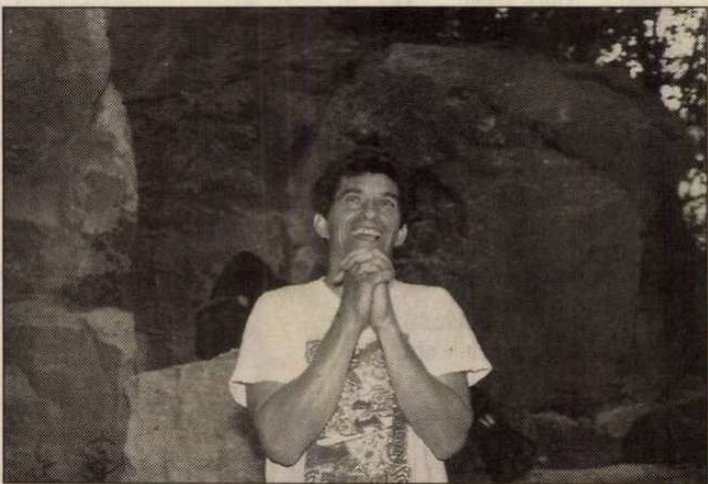
Kanyarodjunk vissza. Melyek a szép oldalai a pályának?

– Az egyik dolog, aminek nagyon tudok örülni; azok a konkrét sporteredmények. Ha egy versenyen a gyerekek jól szerepelnek, azzal maguknak, a tanáruknak és az iskolának is hírnevet szereznek. Jó érzés, hogy egy kicsit én is benne vagyok a győzelemben. A másik öröm látni, ahogy fejlődnek. Irányítani kell őket, hiszen gyerekfejjel nem mindig tudja az ember, mi a jó. Amikor labdával a kezükben futnak, még nem tudják, hogy évek múlva hálásan gondolnak arra a néhány sportos évre.

Tudna mesélni egy igazi, kedves iskolai történetet?

– Az iskolánkban hagyománya van a különböző sportversenyeknek. Így van ez a sítáborok végén is, ahol az utolsó napon „komoly” versenyt rendezünk. Pár éve esett meg, hogy a diákok nehéznek találták a felállított pályát. Be akartam bizonyítani, hogy nincsen igazuk, háttal jöttem végig a pályán. Este, a díjkiosztáson felállítottak egy székre, és kaptam egy oklevelet. Azóta is ott lóg a szertáramban, öltözőszekrényem ajtaján. Ez állt rajta: „A legjobb hátrafelé szlalomozónak.”

Lehoczky Mirjam

már valahogy nincs spiritusz a gyerekekben.

Mi ennek az oka?

– Nem tudom. Itt is azt látom, hogy van egy olló, aminek az ágai nyílnak szét. Van, akik megtehetik, hogy a divatos sportoknak hódoljanak, de a tömegekre ez nem jellemző. Ahol áldozni kell, ott elenyésző a részvétel. A sítáborunkban évről évre fogy a létszám. Tavaly könnyedén megtöltöttünk egy buszt, jövőre már a szomszédos iskolával kell szövetkeznünk a megfelelő létszám biztosításához.

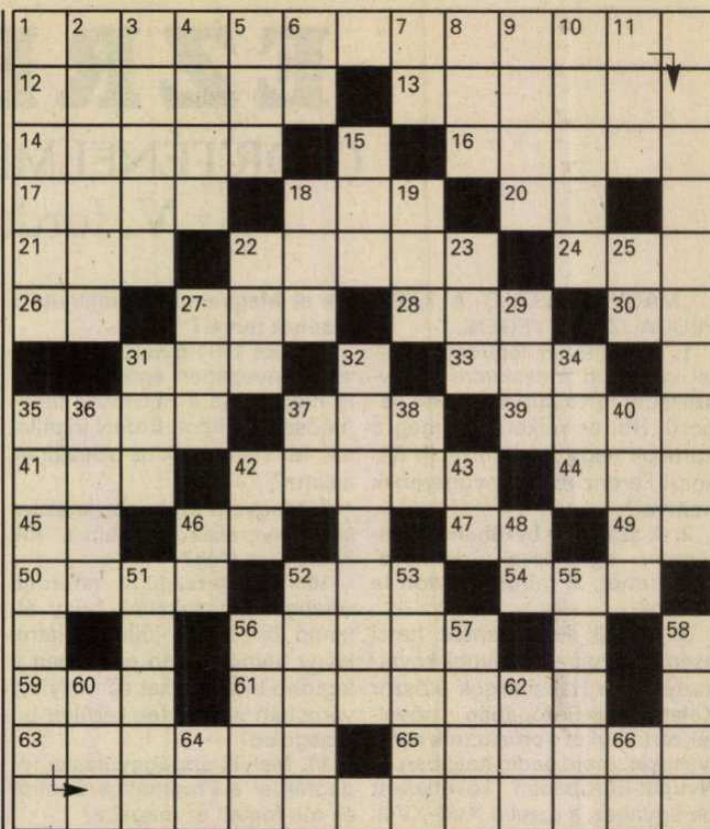
A tájfutáshoz – ha jól tudom – elég egy iránytű?

– És azt is a kezükbe adja az iskola. Sajnos ott is kevesebb

rűbb, kifizetődőbb; hiszen egy kis játékra mindig kaphatóak a gyerekek. Én azt mondom, ha nincs meg a megfelelő tartalom és forma, a tesiórák egyenértékűek lesznek egy csapnivalóan rossz irodalomórával. De hozzá kell tennem, nincs olyan, hogy „kifizetődőbb tanári” terület. Egyik sem az. A tanári pálya és az egész oktatás csődben van ma Magyarországon.

Akkor miért csinálja? Ne-tán optimista?

– Muszáj annak lenni. Szeretem, amit csinálok. Ez egy ideig kielégíti az embert. Még itt vagyok, úgy látszik, se okos, se ügyes nem voltam. Nem ragadtam meg a lehetőségeket.

József Attila négysorosát idézzük a nyárról. „A nyárfák közt ezüst habokkal az édes szellő folydogál, s...” Folytatás a vízsz. 1. és a függ. 35. sz. alatt.

VÍZSZINTES

1. Az idézet első része. 12. Fejfedők. 13. Titánia párja. 14. Igazi nevén. 16. Írásban rontó (ford.). 17. Szavazat. 18. A Három a kislány egyike. 20. Víztömeg. 21. Az a távolabbi. 22. Görög piactér. 24. Újságban alkotják a betűk. 26. Rénium. 27. ... muri. 28. Vonatkozó névmás. 30. Szolmizációs hang. 31. Erdélyi folyó. 33. A hét vezér egyike. 35. Aki szorosan hozzánk tartozik. 37. Fogoly. 39. Irónia. 41. Női hangnem. 42. Színművész (Ildikó). 44. Előtagként földdel kapcsolatos. 45. Japán drámai műfaj. 46. Gyermekekfenyítés. 47. Kiűtés a ringben. 49. Szintén. 50. ... Sharif. 52. Névelős növény. 54. Állati hím. 56. Esőn álló. 59. Az egyik Mauna, a kialudt. 61. Trópusi betegség. 63. Álomba szenderül. 65. Hiányzik valamije.

FÜGGŐLEGES

1. Sróf. 2. Strauss-opera. 3. Szülő becézve. 4. Elmesport (ford.). 5. Rossz retek. 6. Távolabbi ős. 7. Részben adós. 8.

Kimono öve (ford.). 9. Családi házhoz tartozik. 10. Kakaó mellé való. 11. Moll hangsor. 15. Mesterséges nyelv. 18. Mennyei. 19. Ír hadsereg. 22. Vőlegénye van. 23. Hordómérce. 25. Állati lak. 27. Ungvár folyója. 29. Alsónemű. 31. Pusztít. 32. Kézjeggyel hitelesít. 34. Rejt. 35. Az idézet második része. 36. Az alvást kíséri. 37. Pityereg. 38. ... Derek. 40. Tagadás Bécsben. 42. Gyerekbúcsú. 43. Saját kezűleg. 46. Tudományos képesítés betűjele. 48. Történelem kiváltója. 51. Népi mérték. 52. Ilyen kiképzés is van. 53. Famunkás névelővel. 55. Neves költőnk. 56. Mohamedán fejedelmi cím. 57. Becézett női név. 58. Száraz levél. 60. ... kezekkel! 62. Elektromos töltésű atom. 64. Középen szór! 66. Végtelen kád!

Bánhidi –

Beküldendő: a vízsz. 1. és a függ. 35. sz. alatti megfejtés.

Beküldési határidő: július 10.

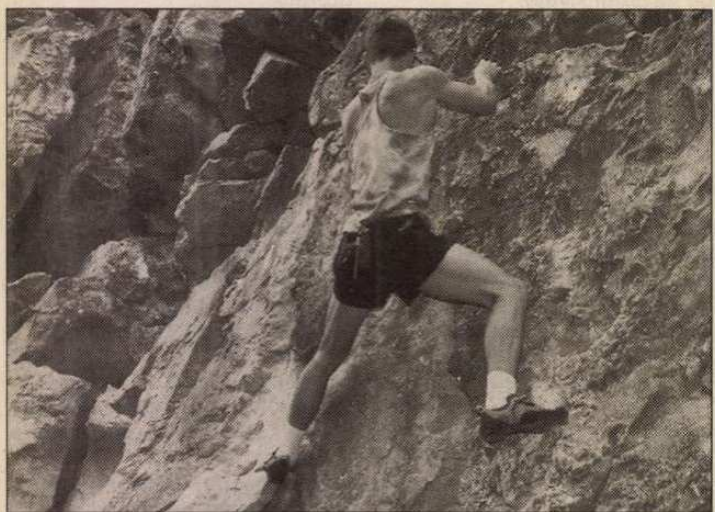
Előző rejtélyünk helyes megfejtése: ...ha hull érettebb virágunk, őrizhesse a szenge ivadék.

Nyertesek: A nyertesek neveit lapunk következő számában közöljük.

SZIKLAMÁSZÓK

Katona László és tanítványai: Csucsi Zoltán

és Tarr Zoltán, amint a csúcsra törnek

Közgyűlés a PSE-ben

Vezetőségválasztó közgyűlést tartott a Postás Sportegyesület május 29-én a szakszervezet székházában, melyen Bottyán János elnök beszámolót tartott az 1991–95-ös években végzett munkáról és eredményekről.

A beszámolókat után a küldöttek újráválasztották az elnökséget, melynek tagjai:

ELNÖK:

BOTTYÁN JÁNOS

ELNÖKHELYETTESEK:

DR. ODRI MIHÁLY, DR. SZARKA GYÖRGY

ELNÖKSÉGI TAGOK:

BARTHA JÓZSEF, BOTTYÁN JÁNOS, DR. CSERNÁK ENDRE, ÉDER FERENC, HEGEDŰS ISTVÁNNÉ, MUNDRUCZÓ KORNÉL, MUNKA BÉLA, DR. TÖLÖSI PÉTER, DR. SZARKA GYÖRGY, GRICSERNÉ HESZKY ENIKŐ, JAKAB GYÖRGYNÉ, DR. SOÓS TIBOR, SZALAI JÓZSEF, DR. ODRI MIHÁLY, ZSÍROS ISTVÁN.

SZÁMVIZSGÁLÓ BIZOTTSÁG:

Vezető: PERJÉSI JÓZSEF

tag: GREGUSS MIHÁLYNÉ
GYÜRE JÓZSEFNÉ

Munkájukhoz az elkövetkező években is sok sikert és eredményességet kívánunk!

Ki tud segíteni?

Kényszerű változás történt a szekszárdi nyugdíjasklub vezetésében, mert a mindenki által szeretett és megbecsült Horváth Mihályt olyan betegség támadta meg, mely ágyhoz köti, járni s beszélni is nehezen tud.

Horváth Mihály mindezt tudatva egy kéréssel is fordult hozzám, mint újságunk felelős szerkesztőjéhez, melyből a lényegyet idézem:

„Szeretnék egy tolokocsit olyanoktól, akik ebben segíteni tudnak, akarnak. Sajnos nyugdíjamból nem telik rá, illetve kedvezményes áron talán megvehetem.”

Kérését ezúton továbbítom kedves Olvasóinkhoz, bízva abban, valamilyen megoldást talán sikerül találni.

Horváth Mihály címe:
7100 Szekszárd, Hunyadi u. 2.
Telefonszám: 06/74-313-632.

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postás Szakszervezet lapja
Szerkesztőség: 1032 Budapest, Bécsi út 223.

Felelős szerkesztő: VEÉGH ADÁM
Telefon: 167-0586.

Kiadja a Postás Szakszervezet
1146 Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Levélcím: 1406 Budapest, Postafiók 14.
Felelős kiadó: MUNDRUCZÓ KORNÉL elnök
Előfizetési díj egy évre: 120 forint

96-936. Szikra Lapnyomda Rt., Budapest
Felelős vezető: LENDVAI LÁSZLÓNÉ mb. vezérigazgató
ISSN 0866-1766